

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

**KOMÜNİSTLERE KARŞI
ORDU MİLLET
ELELE**

16. şubat. 1971

YIL:2 SAYI:55'

Gayri Millî Sistemin Müesseseleri Millete Hizmet Edemez

Dünya tarihini incelediğimiz zaman çok değişik mücadele ya da harblere sahne olduğunu görürüz. Bu mücadelelerde harb sanatını iyi bilen, yerine ve zamanına göre değişik mücadele usulleri tatbik eden tarafın harbl kazandığı bir gerçektir.

Sıcak harbi hazırlayan, silâhlı harbin kazanılmasında en önemli rolü oynayan mücadele çeşidi, şüphesiz ki, PSİ KOLOJİK MÜCADELE dir. Psikolojik mücadele her çeşit mücadele içinde var olan ve «Düşman iradesini felce uğratma» hedefine yönelik bir harb çeşididir. Bu harble değişik vasıtalar kullanılır. Bu vasıtaların en tesirlilerinden biri

risi de basın ve yayındır.

Bugün basın gerçekleri tahrif etmekte millî kültürü dejenere etmekte, gayri millî kullarıyla millet evlâtlarının bey nini şartlandırmakta kullanılan bir silâhtır. Bütün dünyayı bir tek yahudi ırkının keyfince idare edeceği bir çiftlik haline getirebilme hülyasıyla yanıp tutuşan beynelmilel yahudilik bu gayesine ulaşabilmek için basından azamî istifade etmeyi bilmektedir. Yahudiliğe göre basının değerini kendi ağızlarından dinleyelim:

«Basın söz serbestisinin maddî tezahürüdür. Fakat devletler, bu kuvvetten faydalanan masını bilemedikleri için bu

da elimize geçmiş bulundu. Bu kuvvet sayesinde gölgede yani ikinci plânda kalmakla beraber nüfuz sahibi olduk.» (Yahudi protokolleri 2. fasıl). Görülüyor ki bütün dünyada basın yahudiliğin hizmetini dedir. Türkiyemizde basının bağlı olduğu merkez, beynelmilel siyonizmin ön karakolları olan mason localarıdır. Az bir menfaat karşılığında yahudiye uşaklık eden, vatan millet ve din düşmanlarının çöklendiği mason locaları, millet ve dinin yok edilmesi için basını ellerine geçirmişlerdir

Basın yoluyla millî meseleler ya istismar edilir, ya da çözümlenir. Gayri, millî her çeşit hareket alkışlanır. Millet in tahmini, kültürünü, ahlakını, dinini dejenere etmek için ne lazımsa yapılır. Vatan, üzerinde çeşitli ve zıt fikirlere sahip insanların yaşadığı ve çarpıştığı tezahürüdür. Bu line getirilir

Milletin dinine, tarikatına sögüllür; basın bunu alkışlar. Millet in camisine bombalar atılır, millet in ordusuna, polisine hakaret edilir, basın bildiği halde bu suçların faillerini millet den gizler. Millet kendisine yapılan hakaretleri haklı olarak protesto eder, gerici, yobaz ve mürteci olur. Devleti temelinden yıkmak he define yönelen devrimci (!) hareketleri besleyen yine basındır. Komünistler soygun yapıyor, bunu kamufle edebilmek ve dikkatleri başka yöne çekmek basının görevidir.

Mason localarına bağlı komünist güdümlü basının namussuzluklarını Millî Mücademizin şairi Mehmet Akif ne kadar açık dile getiriyor: Türlü adlarla çıkan namütena hî gazete Ayrılk tohumunu bol bol atıyor memlekete. İt yetiştirmek için toprağı gayet mümbit,

Bularak fuş ekiyor salma gezin bir sürü it. Yürüyor dine, beş on maskara alkışlanıyor, Nesli hazır bunu hürriyet-i viedan sanıyor.

KÖY İNLIYOR

Bakmayın davulun gümbürtüsüne, zurnanın ötüşüne
Bakmayın siz, bacalardan nazlı nazlı duman tütüşüne
«Faiz sarsıyor orta direği» diye, düşüne düşüne
İrgatlaşmaya doğru giden köy, köy inliyor.

Nasırh eller, yaz gelende kavrar kara sabanı
Sürer, taş dolu dik yamaçları, abanı abanı
Daha dün katleden dedeni, yıkan yuvanı
Yahudi, Rum, Ermeni gülerken köy köy inliyor

Merttir köylüm. Güvenilir vaadine sözüne
Hakla batıl kavgasında, can görünmez gözüne
Sistem, bütün kapılarını kapatırken yüzüne
MİLLÎ DEVLET diye feryat eden köy, köy inliyor.

İSMİ MAHFUZ

T.R.T. de millet in yok olu şa giden yıkılı şını hızlandır mada bir kamçı vazifesi görmektedir. Devlet kontrolünden azade, adeta devlet içinde devlet olan T.R.T. bu gün millet in diline, dinine, namusuna, tarihine, aile kuds iyatına; hülâsâ bütün millî varlığına; düşmanı kiskandıracak bir adilikle küfreden küfür merkezi haline gelmiştir.

Bir zamanlar Komünist Çin zulmine karşı Doğu Türkistan'daki kardeşlerimizin başlattığı millî mücadele hareketini Pekin radyosunun ağızyla «isyan»; kardeşlerimizi de «asi» olarak nitelendiren; Ho Şi Minh isimli bir komünist geberdiğinde ağıtlar düzen: Türkistan meselesinden bahsetmeyip aylarca Vietnam telâhlığı yapan bir müessesenin millete ne derece bağlı olduğu meydandadır.

Kültür programlarında eski Yunan'ın ahlâksız ve sefil felsefesini ve materyalist yahudi panteizmini telkin eden, millî meseleleri bir tabu haline getiren, millet düşmanlarının Türkiye'deki namusuzca faaliyetlerini alkışlayan bir radyonun kime hizmet ettiğini söylemeye bile lüzum yoktur herhalde.

Basının ve radyonun, meseleleri kamufle ve dikkatleri başka yöne çekme hareketinin en bariz örneği geçtiğimiz haftalarda oldu. Deniz Gezmiş i simli bir ermeni çocuğu, dört

komünist arkadaşı ile birlikte bir bankayı soymuştu. Foyaları meydana çıkınca millet in «bütün komünistlerin, banka soyguncusu olduğu» gerçeğini öğrenmemesi için dikkatleri Bolvadin'deki Pethiye'deki, Isparta'daki basit olaylar üzerine çekilmeye çalıştı. Fakat güneşi balıkla gaymaya imkân olmadığı gibi, «her komünistin azı bir banka soyguncusu olduğu» nu da saklamalarına imkân yok. Zira önmüzdeki günler daha nice banka soygunlarına gebe dir. Bu komünizmin metodu icabıdır.

Eğer bir memleket de basın ve radyo millet in ideallerini müdafa etmiyor da millet düşmanlarının papağanlığını ve hopörölrlüğünü yapıyorsa gayri-millîdir, satılmıştır. Ancak millî bir devletin basını ve radyosu millî olabilir. Ve millet in ideallerinin propagandasını yapar, millet hesabına çalışabilir Aksi' halde gayri millî bir sistemin müesseselerinin millete hizmeti beklene mez

Ancak, verilecek millî mücadelenin millet in kaderini değiştireceğine bütün kalbimizle inanıyor ve millet olarak «Yeniden Başlayan Millî Mücadele» de kamımızın son damlasına kadar mücadele edeceğimize yemin ediyoruz.

ZAFER HAK'KIN ve
HAK'KA İNANANLARINDIR
Nuri Eryıldız

MİLLETİMİZİN KUTSAL DAVASINA

GÖNÜL VERMİS MİLLET EVLÂTLARI

Emperyalistlerin ve bütün şer kuvvetlerin yarım asırdan beri yürüttükleri gizli ve açık çalışmalar neticesinde, gençliğimiz bölünmüş ve devletimiz uçurumun eşiğine getirilmiştir.

Her karışa şehit kamyı sulanan bu toprakların moskof çizimleri altında ezilmesini, semalarımızda Ezan-ı Muhammed-i yerine can seslerinin duyulmasını, Mukaddes mabellerinin Ayasofyanın akıbetine uğramasını istemiyorsan; Ataların sana tevdi ettiği Mukaddes emanete sahip çık. Dinini, milletini, vatanını, ve namusunu teminat altına alacak olan Mukaddes cihana katıl.

Zafer hakkın ve hakka inananların olacaktır.

TÜRKİYE MUKADDESATCI

GENÇLİK TEŞKİLATI

GENEL BAŞKANI

ÖMER HATİPOĞLU

Aziz Kardeşlerim,

Aziz Milletimin şerefli evlâtları,

Mücadeleniz mübarek olsun.

Allah'ın Rahmeti üzerinize ve Salat, selam sevgili habibi Hz. Muhammed'in üzerine olsun.

Varoluş veya Yokoluş üzerine verdiğimiz bu «Mücadele» inşaallah zafere ulaşacaktır.

Yaşasın Yeniden Millî Mücadele.

Yaşasın millet.

Kahrolsun millet düşmanları...

SAĞ YUMRUK

Yetmez mi Yarab, batılın kustuğu küfür!
Mazlum inlemekte, gülmekte kâfir!

Paçavra basın (!) her gün salyali ağızyla,
Kusar... İrtica var der bütün avazıyla...

Kalk arkadaş, uyan, silkin bu gafletten,
Bu, bizi mahveden, inim inim inle ten...

Mason saltanat kurmuş, her geçen büyüyor,
Bak millete, ne halde, birbirini yiyor...

Öyle bir bak arkana, kimler haykırıyor,
Şerefli bir ecdad makberinde ağılıyor...

Seni yaşatmak için Sakarya'da ölen,
Aziz ecdadına bak, şimdi kimdir söğ en?

Uyan aziz millet uyan, küfür çöküyor,
Yüce Allah, bak, bizi nasıl öğüyor...

Korkma, haykır, aç bağı rını, vuracak kimdir?
Hak'ka iman, önünde duracak kimdir?

Yeter... Bizler bu haksız zulümden bıktık,
Vur beynine küfrün, Sağ Yumruğunla artık...

Koşun, Aziz Millet, Mücadeleye katıl,
Gülsün yüzler, kurtulsun beşer, çöksün batıl...

Sağ Yumruğu sıkılmış, bir millet geliyor,
Hurdalaşmış, batılın işte sonu, bitiyor...

İSMİ MAHFUZ

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi
MİLLİ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 55

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FİATİ : 150 KURUŞ

MİLLİ ORDUNUN ŞUURLU İHTARI

Rey endişesinin kir'etmediği, sandalye arzusunun iğrençleştirmedeği bir ses mübarek kurban bayramı boyunca milletimizin endişe ile kararan kalbine, ümit ışığı tutuyordu. Millî ordunun en selâhiyetli temsilcisi tarafından, Türkiye'nin kesin gerçekleri şaşmaz bir katıyetle belirtiliyordu. Türk Orduları Genel Kurmay Başkanı Memduh Tağmaç Paşa, vatan hainlerinin millî orduya karşı giriştikleri köpekçe saldırıları, sineği kovalayan kızgın bir adam edasıyla takbih etmekte idi.

Tağmaç Paşanın bu beyanatı, gözbebeğimiz ordumuz tarafından Türkiyemizi yoketmeye yönelen tehlikenin komünizm olduğu gerçeğinin ilânına lüzum görüldüğünü ortaya koymaktadır. Demek ki; milletin vicdanında gömülü olan gerçek istekleri dile getiren, milletin hayat müdafaasının cephe gerisinde sancağını bekleyen ilmi sağcılarla, düşmanla göğüs göğüse çarpışan ordumuz, milletin düşmanlarının kimler olduklarını tereddüde düşmeyecek şekilde bilmektedirler.

Askerlerimiz pek iyi biliyorlar ki, bugün dünyanın yarısını zaptetmiş İslâm ve Çin şövenizmi ile vahşeti kat kat artmış olan komünizm, ideo'ojik, politik ve silâhlı bir saldırdır. Bizim mukaddes tanıdığımız her şey sunî ve pistir. (!) Allah, din, ahlâk, devlet, hürriyet, vatan, millet safsatadan başka bir şey değildir (!)

Gene kahraman ve müdebbir subaylarımız biliyorlar ki, düşman bir ülkeyi çok az kuvvet sarf ederek ele geçirmeyi düşünür. Ünlü Clausewitz' in «bir fatih daima sulhu seven bir kimsedir.» sözünü bütün şumuliyle tatbik eder. Gerçekten bir ülkenin çok az kuvvet sarfiy'e fethi için, o ülkede millî mukavemet adına ne varsa hepsinin yıpratılması gerekmektedir. Böylece fetih daha kolay gerçekleştirilecektir. Tıpkı çürüten bir ağacın çabucak yıkılması gibi.

İşte komünizm bu anlayışı tam bir katıyetle tatbik etmektedir. Rusya'nın beşinci kolları olan partiler, gençlik teşkilât'ları, sendikalar, kültür yuvaları ve casus teşkilât'ları, millî mukavemeti yıpratır, millî birliği parçalarlar. Bu arada yıkmayı hedef saydıkları en mühim müesseseler ordudur. Bir ordu, diğer orduyu muharebeden önce nasıl sabotajla, ulaşım hat'larını kesmekle, zehirli propaganda ile tereddüde düşürmeyi arzuluyorsa, düşman hem düşman milleti, hem de düşman orduyu önce parçalamak ve yıpratmak istiyor.

1960 ihtilâlinin kaosundan istifadeyi beceren komünistler bugün millî müesseselere sızmışlardır. T.R.T., Basın, M. Eğitim Bakanlığı, Adliye teşkilâtı ve polis teşkilâtı gibi hayati yerlere girebilmişlerdir. Sızma faaliyeti Lenin'in talimatı veçhile bütün devlet teşkilâtına yönelmiştir. TİP, Kızıl-Genç, DİSK, TÖS gibi teşkilâtlar aracılığı ile zehirleyici bir propagandaya girmişlerdir. Amerikan aleyhtarlığı maskesi ile, NATO aleyhtarlığı ile, sahte bağımsızlık sloganları ile, dokunulmazlık postuna bürünerek, güç toplamak tadırlar. Türkiye'nin, Rusya'ya ilhakından evvel, Çekoslovakya, Romanya, Bulgaristan v.s. de yaptıkları gibi, kızıl ordunun müdahalesini davet edecek bir hiyanet hükümeti kurmak için, kuvvet toplama gayretine düşmüşlerdir.

Parlamento masuniyetini istismardan sonra, üniversite muhtariyetini istismara işçinin ve köylünün hakkını müdafa palavrasına sığınmak tadırlar. Üniversitelerde ve fabrika'arda işlenen cinayetler, millî ordu ile kızıl ordu arasında parlamış bulunan harbin ilk kıvılcımlarıdır. Öldürülen milliyetçiler ise, millî ordunun öncüler

kafilesinden verdiği ilk şehitlerdir. Ruhi Kılıçkiran'lar, Yusuf İmamoğlu'ları milletimizin ve ordumuzun kızıl orduya karşı ilk şehitleridir. Ve kaza kurşunu ile yara'anan ve ölenlerle, bir zamanlar bizden olan fakat şimdi Moskof cephesine çekilmiş ve kaybedilmiş evlâtlardır.

Ne gariptir ki, rey hesabından başka bir şeye akıl erdiremeyen kozmopolit iktidarlar, milletin ölüm çukurunu kazan harbe, zabıta vakası diye baktılar. «Olur böyle şeyler», «gençlik hadidir bu» diyerek, gözcülüklerine emanet edilmiş millet hayatını değersiz bir pul gibi ehemmiyetsiz telâkki ettiler. Emanete ehil olmadıklarının gösterdiler.

Komünistler ister Moskova, ister Çin veya isterse Küba stili bir silâhlı mücadeleyi düşünsünler, yok etmeyi düşündükleri; ordudur. Ve düşman için bundan tabii bir şey olamaz. Zira bir sarayı ele geçirmeyi düşünen sa'dırgan için, imha edilecek kimse, o sarayı silahı ile koruyan bekçidir. Namusumuzun, şerefimizin, cennet vatanımızın, mübarek dinimizin koruyucusu kahraman ordumuz da; vatan haini komünistlerin can düşmanıdır. Ve boy hedefidir.

Uzun bir zamandan beri «Yaşasın halk ordusu, yaşasın halk savaşı» diy bağırarak orduyu bir kızıl çete gibi görmek isteyenler, ordudan hiç bir iltifat görmeyince, millî orduya, satılmışlar, burjuva uşakları, faşist ordu diyerek alçakça tecavüze giriştiler. Tağmaç Paşanın belirttiği gibi, iftira'ardan, tiksinti verecek tecavüzlerden sonra, millî mukaddesatın temsilcisi kışkıllarımıza kurşun sıkılmıştır.

İşte bu iğrenç tecavüzler, geberecek köpeğin cami duvarına işemesi kabilindendir. Milletin asırlardan beri biriken ve katmerlenen kin, millî ordusu ile ele'e; gayri millî olan ne varsa hepsini silip süpürecek, muazzam bir tufan gibi kabarmaktadır. Bayrağına, ordusuna, rızıkına ve tüm mukaddesatına karşı girişilen tecavüzler karşısında milletin duası ve bükümmez yumruğu, millî ve mukaddes ordunun süngüsünü takip edecek tir.

Tağmaç'ın beyanatı, milletimizin senelerden beri yetkili diye sözüne kulak kabarttığı, bütün gö'gelerin üstünden aşarak millete yönelen millî ve mübarek sestir. Ordunun ve milletin vatan semalarında, yankılanan tarihi ve unutulmaz sesidir.

Bundan böyle, ordumuzun, bir zabıta kuvveti değil, milletin, millet düşmanlarını göğüsleyen parçası olduğunu herkes kafasına çakmalıdır. Türk ordusu Türk milletinin ordusudur. Baş görevi onu hayat kavgasında rehberi, harbe hazır'ayıcısı olmaktadır.

Millî ordumuz, milletin hayat kavgasında rehberi, harbin sevk ve idarecisi olduğuna göre, harbe sulhte hazırlanacak ve milleti harbe hazırlayacak demektir. Millî ordu, bütün bir vatanı cephe gerisi olarak düşünüp, bütün bir milleti ihtiyat ordu olarak kabul edip, millî harbe şimdiden hazırlamalıdır. Bu millî orduya; politikaya, harbin kesin şartlarını bildirmek ve telkin etmek vazifesini yükler. Böylece milletin hayatını korumak vazifesiyle, ekonomik, sosyal, kültüre reformların yapılmasını plânlar. Bu, topyekün harbin zarurî kıldığı bir neticedir.

Bir kısım politikacılar ordunun bu temel vazifesini anlamayabilirler. Ama şunu anlamalıdır ki, bir ordu harpte düşmanla iş birliği yaparak düşman beşinci kollarını katli olarak yok etmedikçe, harbe hazırlanamaz. Vatanı koruma şereflî vazifesi, millî orduyu, millet düşmanlarını ezmek görevi ile karşı karşıya koymaktadır.

Yeniden Millî Mücadele

KIZIL ORDU ve KIZIL BAYRAK HAYRANLARINA

Millî Ordunun Cevabı KORKUNÇ OLACAK

1971 yılı Kurban Bayramı, millete ümit verici ışıkların doğduğu bir bayram oldu. Zira aylardan beri komünistlerin sistemli tecavüzlerinden bunalan millet, derdine ortak olacak bir ses işitti. Aylardan beri, dinine, devletine, vatanına, ordusuna, ahlâkına, bütün değerlerine karşı girişilen haince sabotaja dur diyecek bir ses arıyordu. Bayram, onunla beraber geldi. Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Memduh Tağmaç'ın beya natı, milletin günlerden beri kopmak istediği çığlıktan kendisiydi. Mesajın, milletin arzu ettiği ses olduğu o kadar açıktır ki, şimdi millete düşman bütün bozguncular ter ter tepinmektedir. Sanki, Memduh Tağmaç, direkt olarak Behice Boran'ı itham etmiş gibi, ilk gocuana o oldu. Paşa'nın mesajı ilk defa ona battı. Niye telâşlandı bilinmez. Halbuki, Tağmaç,

komünistlere ve vatan satmakta mahir ajanlara düşman olduğunu söylüyor, ordunun bunların karşısında olduğunu belirtiyordu. Behice Boran, bu sözlerin hangisinin muhatabı idi ki, rahatsız oluyordu. Ve «ordu devletin tarafsız gücü olamazsa, işçi ve emekçi sınıflarla, burjuvazi arasındaki mücadeleye karışmaması, taraf tutmaması ve sadece yurt savunmasıyla ilgilenmesi gerekir.» diyerek «Tehditler hiçbir şeyi halletmez» tehdidini savuruyordu. Peki sormak lazım. Yukarıya aldığımız, bayram mesajında Tağmaç ve onun temsil ettiği ordu hangi tarafı tutmaktadır? Ordu, işçi-burjuvazi çatışmasına katılmak mıdır? Ordu kimi tehdit etmektedir? Hiç şüphe yoktur ki bayram mesajı, sadece millet düşmanlarını hedef almaktadır. TİP'in başkanı Boran da bu sestən gocuandığına göre, o da millet düşmanı bir hain olduğunu belgelemiştir.

Behice Boran'ın, Genel Kurmay Başkanı'nın mesajına karşı gösterdiği tepkide, şuurlu altına yerleşmiş, kızgın ordu düşmanlığının belirtisini görmemek mümkün değildir. Behice Boran, orduya olan düşmanlığını açıkça ilân etmekten çekinerek, kendisinin de an'ayamadığı bir bocalama içindedir... Fakat ne kadar gizlense de artık, çalınan minare kılıfına sığmaz olmuştur. Aşağıya alacağımız vesikalar, komünistlerin ordu hakkındaki görüşlerini açıklamak bakımından mühimdir.

**SIKIYÖNETİMDEN SONRA
ACIĞA VURULAN
DÜŞMANLIK**

Komünistler önce, orduyu ordu cepheye alma politikasını takip etmişlerdir. Subay - aydın - işçi öncülüğünde bir komünist hareket (!) yürütmek istemişlerdir. Fakat ordu, milletin ve vatanın bekçiliğini, millî idealleri koruma azmini her zaman olduğu gibi korumuştur. 16 Haziran Kızıl Salı hadiselerinde, millete, vatan ve devlete yönelen komünist tecavüzü, Mehmetçik'in göğsüyle karşılamıştır. Mehmetçik, dün ecdadının Moskof'a verdiği mücadeleyi, moskofun bugünkü artıklarına karşı kahramanca göstermiştir. İsyan hareketinden sonra sıkıyönetim ilân edilmiştir. İşte bundan sonra ordu, hedef haline gelmiştir. Komünist Ant dergisinin Sıkıyönetim mahkemeleri esnasında yaptığı yayında şöyle denmektedir:

«Çünkü işçileri mahkemeye sevkeden savcı da onları yargılayan hakimler de aslında bu işçilerin işverenidir. Sermayede hisse sahibidirler. Artık değerden pay almaktadırlar ve resmen taraf durumunda oldukları için işçileri yargılayamazlar.»

Ant Eylül 1970
Sayı. 25

Genel Kurmay Başkanının BAYRAM MESAJI

«Kahraman Türk Silâhlı Kuvvetleri,

Yüzyıllar boyu kahramanlık destanları ile yazılmış şan ve şeref dolu bir tarihin abideleşen en büyük varlığı Türk Silâhlı Kuvvetlerinin Kurban Bayramını en iyi dileklerle kutlarım.

Aziz arkadaşlarım,

Bu sevinçli günümüzde, uğrunda her varlığınızı feda edeceğinize inandığım eşsiz vatanımızda, huzur ve güveni temelinden sarsan endişeli bir buhranın eksilmeden sürüp gittiğini tekrar açıklamak istiyorum.

Bir müddettir, yurdumuzu, kendi ideolojilerinin karanlık çukuruna sürüklemek isteyen bir kısım bedbahtlar tecavüzlerini şimdi de, devletin en büyük güven kaynağı olan Silâhlı Kuvvetlerimizin millî inancını, birlik beraberlik ve itibarını yıkmak gayesine yöneltmişlerdir.

Kurulduğu günden beri büyük Türk milletinin namus ve şerefini temsil eden Ordu'ya hiçbir kimsenin bugünkü gibi havasızca dil uzattığını görmeyenler, bugün, millî mukadesatın sembolü olan kısılaya, komutanlara (satılmışlar, faşistler, uşaklar..) gibi en iğrenç ifadelerle saldırıldığını ibret ve nefretle görmektedirler.

Silâhlı Kuvvetlerin de, bu gerçek satılmışların düşmanca tecavüzlerine daha ne kadar sabırla mukavemet edeceğini kestirmek artık mümkün değildir.

Geleceğini ümid ettiğimiz huzur ve iyi günlere inanarak, Silâhlı Kuvvetlerimizin değerli mensupları ile ailelerinin, malûl gaziler ve eski muhariblerin, aziz şehitlerimizin dul ve yetimlerinin bayramlarının mutlu geçmesini dilerim.»

Yukarıdaki ifadeler tam bir komünist mantığıyla yazılmıştır. Güya, subaylar, patron imişler!. Kapitalist imişler!. Kapitalist olunca da emekçileri yargılayamazmışlar. Yargılar larsa adaletsizlik yapmış olurlarmış! Evet, güya subayların, işçinin ızdırabı üzerinde kadeh tokuşturan birkaç komünist çeteciyi yargılaması adalete aykırıymış! Bu komünizmin adaleti anlayışı olsa gerek.

Bunun yanında Proleter Devrimci Aydınlık isimli Mao uşağı mecmuuda şu adice suçlamaları, millî orduya karşı yöneltmek cür'etini gösteriyor:

Ulus gazetesinin yazarı Mehdi Zıt halkımızı uyarmaktadır.

«AP. iktidarı ekonomik sorunların üstesinden gelemeyince ve geleceğini de anlayınca, bu duruma düşmüş bütün acemi iktidarlar gi-

— Komünistler Millî Ordu yerine Kızıl Ordu'nun, Ayyıldızlı miğfer yerine, kızıl yıldızlı şapkanın hayranıdır. Fakat cephedeki Mehmed'in tüfeğinin yoneldiği hedef de onların beyninden başkası değildir.

bi, Selâmeti «Faşist» bir yönetime geçmekte buldular. Bu yüzden de şimdi dolu dizgin faşizme doğru gidiyor.

Faşist bir iktidarın 3 ayağı vardır.

Sermaye, ordu ve din adamı.

Faşizm sacayağı böyle kurulur.

«Faşizmde Egemenlik «Sermaye» nindir. Din adamı ve ordu onun koruyuculuğu görevini yüklenir. Din adamı bunu, Halkın dinî duygularını istismar ederek «Din» aracılığı ile yapar. Orduda silâhla.»

Proleter Devrimi
Aydınlık Temmuz 1970

Sayfa: 167

KOMÜNİSTLERİN HEDEFİ ORDUYU YIKMAKTIR

Sıkıyönetimde subayların üzerine yürüdükten, onlara adice ithamlar savurduktan sonra çeşitli oyunlarla, sıkıyönetimi işlemez hale gelmiştir. Bugün artık, Türkiye Komünist Partisi'nin ve Lenin'in direktifleri pervasızca uygulanmaktadır. Aşağıdaki ifadelerle, Türkiye komünistlerinin sözleri arasında ne fark vardır? İşte T.K. Partisinin yönetmeliğinin onuncu maddesi:

«Madde 10 — T.K.P «işçi ve köylülerin silâhlendirilmesini» ve «Burjuva muhafızlığını» meslek edinmiş «Orduların lağvını» ve onların yerine işçi ve köylü milislerinin ku-

ruşmasını» ve «Erlere subaylarını seçmek hakkının verilmesini» talep eder.»

İşte sürekli orduya «asalaklar» yaftasını yapıştıran Lenin'in sözü:

MUHTEREM MEMDUH TAĞMAC GENEL KURMAY BAŞKANI

ANKARA

Aylardan beri anarşist ve kömünist militanların silâhlı tecavüzleri yüzünden derslere devam edemeyen, hayatları ve okuma hakları tehdit altında bulunan, Türkiye'mizin istikbalinden endişe duyan milliyetçi ve vatan sever talebeler olarak bayram mesajınızı ümit ve takdirle karşıladık.

Milliyet, devlet ve milli ordu düşmanları karşısında kahraman ordumuzun mert sesini duymaktan büyük sevinç ve kıvanç duyduk. Bağlıklarımızı bildirir, saygılar sunarız.

MÜCADELE BİRLİĞİ
İSTANBUL SANCAĞI İDARE HEYETİ
ADINA
CEMİL ÇİÇEK

«Bürokrasi ve sürekli ordu burjuva top'un gövdesi üzerindeki «ASALAKLAR»dır. Bu toplumu rahatsız eden iç çekişmelerin doğurduğu ama onun hayatî gözenciklerini «Tıkayan Asalaklar.»

(Devlet ve ihtilâl S. 41)

«Komünün ilk kararnamesi sürekli ordunun ortadan kaldırılması ve onun yerine silâhlanmış halkın konması o'du.

Bu talep şimdi sosyalist olduğunu söyleyen bütün partilerin programında yer alıyor.»

(Devlet ve İhtilâl Sayfa 56 Lenin)
«Lenine göre Marx «Komün, iki

yüklendi... Adli memurların yalancı bağımsızlıklarına son verildi.»

Devlet ve İhtilâl Lenin Sayfa : 56

İdeolojik muhtevasını Marxizm Leninizm'in teşkil ettiği Türkiye komünistlerinin ordu düşmanlığından başka yapacakları bir şey yoktur. Bu düşmanlıktır ki komünistler, orduyu boy hedefi seçmişlerdir. Orduyu yıkmak, komünizmin gerçekleşmesi için mutlak şarttır. Bunun için ordu içinde isyanlar çıkarılacak, er, subayına karşı isyan ettirilecektir. Ordu mekanizması yıkılacaktır.

Fakat şimdi, Tağmac'ın beyanatıyla, bütün çıgırtkanlıkları kursaklarında kalmıştır. Aylardan beri yaptıkları propagandayı Genel Kurmay Başkanı gırtlaklarına tıkamıştır.

Milletin hasret kaldığı bu ses, artık icraat safhasına aksetmelidir. Aksetmelidir ki, birkaç bozguncu, asırların içinde erimemiş kahraman orduya dil uzatmasın. Aksettirmelidir ki, çünkü Fransız, İngiliz, Rus ve Yunan askerlerinin kurşun yağdırdığı Kışla'nın namusu korunsun. Aksetmelidir ki, cephedeki fedâkarlığın nişanı üniforma lekelenmesin.

Ve millet, yıllardan beri bağrından koparak gönderdiği evlâtlarıyla teşekkül ettirdiği orduyu, bugün kanlarıyla destekleyecektir. Millet, millet düşmanlarına karşı, ordusuyla eleledir.

— Yukarıdaki resimlerden sağ taraftaki Proleter Devrimci Aydınlık'ın geçen haftaki sayısından alınmıştır. Kafasında hayal ettiği kızıl işçinin eline verdiği ayyıldızsız kızıl bayrak Türkiye'de, Mehmetçiğin tuttuğu ve icabederse bütün millet düşmanlarının boğazına dikerek yükselteceği Ayyıldızlı Türk Bayrağının yerine takılmak istenmektedir. Türkiye'de neşredilen bir kızıl paçavranın sayfalarında neşredilen bu resimler, hiç bir savcımızın dikkatini çekmemektedir. Ne garib?!

Yavuz Aslan Argun'a Gönderilen Telgraflar Birer İntikam Çığlığıydı

SAYIN YAVUZ A. ARGUN

Başlatılan Millî Mücadele millet hayatının idamesini, devletin bekasını ve dinimizin korunmasını temin edecektir. İzdırapların dinmesi ve gözyaşlarının kesilmesinin ancak bu mücadele ile mümkün olacağına inanıyoruz. Millet'in teşkilatlanması milletimize ümit, düşmanlara korku salmaktadır. Sabrımız ve imanımızla zafer milletimizin olacaktır. Canlarımızla başlarımızla uğrundayız.

**NECMEDDİN ERİŞEN
KONYA**

KAHRAMAN AĞABEY

Milletim ve vatanımız için hapisanelere düştüğünüzü biliyoruz. Tuzak kurarak sizi hapse atan pezevenk komünistlerle, masonları ayaklarımız altında ezik ezik ezeceğimiz günler yakındır. Biz köylerdeki genç kardeşlerimiz darak sizin ve mahkûm kardeşlerimizin bayramını kutlarken, millî mücadele emrinde gerçek bayram'ara yürüyoruz.

**BÜTÜN İSMAİL KÖYÜ GENÇLERİ
AFYON**

Zalimler zulme devam edsinler, birgün elbet hesap sorulacaktır. İntikam mutlaka alınacaktır. Kanımız millet düşmanlarını boğacak kadar çoktur. Bayramınız dübarek olsun.

**BURSA MİLLİYETÇİ KÜLTÜR
BİRLİĞİ**

MUHTEREM AĞABEYİMİZ,

Üniversitelerdeki silâhlı komünist çetelerine karşı verdiğiniz şuurlu mücadeleden gocunular, alçakça oyunlarla millî mücadeleye köstek vurmak istediler. Biliyoruz. Millî Mücadele durmayacak komplolar geri tepecektir. Bilsinler Duvarlarımızda ve kalbimizdesin. Canlarımızla başlarımızla yanınızdayız. Korksunlar.

**MÜH. MİM. YÜKSEK OKULU
TALEBE CEMİYETİ ADINA
AHMET KARA
KONYA**

Öndört aydır suçsuz yere hapisanelerin boş köşelerine terkedilmeniz, Türkiye'de milletimiz üzerindeki emperyalizmin müşahhas mislini verdi. Üzülmüyoruz. Çünkü düşman korkmaktadır. Milletimiz uyanmakta ve o büyük güne hazırlanmaktadır. Şafak vaktindeyiz. Vaadedilen gün doğmak üzeredir. Bütün mahkûm millet evlatları ile birlikte mübarek kurban bayramınızı tebrik eder, şahsınızda hedefe doğru koşan millî mücadeleyi sağ yumruklarımızla selâmlarız.

**ŞEHİD ULUBATLI HASAN
YURDU MÜCADELECİLERİ
İSTANBUL**

SAYIN YAVUZ ARSLAN ARGUN,

Milletimizi selâmete çıkaracak olan millî mücadelemizin zaferlerle dolması için Yüce Mevlâ'nın bize sabır ve azim vermesin niyaz eder. mübarek kurban bayramınızı kutlarım.

**AYDIN TÜRK KÜLTÜR
DERNEĞİ BAŞKANI
AYDIN**

SAYIN YAVUZ A. ARGUN,

Milletimizin buhrandan kurtuluş mücadelesinde millet'in kahraman evlatlarını susturmak için beynelmilel şer kuvvetlerin düzenlediği kompolar geri tepecek, millet'in mücadelesi zaferle taçlanacaktır. Mutlak zaferin öncüleri olarak sizin şahsınızda hayatlarının baharında loş hapisane köşelerine terkedilen bütün millet evlatlarının mübarek kurban bayramını tebrik ederiz, zafer sabırdadır. Allah sabredenlerle beraberdir; Zafer Hak'kın ve Hak'ka inananlarındır.

**SIVASLI MÜCADELECİLER
SIVAS**

SAYIN Y. ARSLAN ARGUN,

Millî Mücadelenin başkanı kahraman Yavuz abi. Hepsini zaniye çocuğu olan masonların ve komünistlerin siz hapisaneye attığına hiç üzülmeyin. Çünkü biz köylü kardeşlerin millî mücadelenin emrinde komünistlerin anasını belliyo-ruz. Sizin ve mahkûm kardeşlerimizin bayramı mübarek olsun der, yakında komünistlerin ve masonların kafasını ezecek, sağ yumruğumuzla selâmlarız.

**YILDIRIM KEMAL KÖYLÜLERİ ADINA
ZEKİ KABAK, AHMET ÖZÇELİK,
HALİT ÖZBEK
AFYON**

SAYIN YAVUZ A. ARGUN,

Zulüm duvarları ile tahdit edilmiş millî hayatın esaret bağı kırarak bizzat hapisane duvarlarının arkasındaki inançların bize bahşettiği bir bayram idrak etmiş bulunuyoruz. Sizi aramızda görememenin derin üzüntüsü ve ızdırabı içindeyiz. Yaşasın Millet Kahrolsun millet düşmanları.

**ISPARTA MİLLİ KURTULUŞ BİRLİĞİ
ADINA, İLHAN SIRA**

YAVUZ ARSLAN ARGUN,

Aziz milletimin kahraman evladı, mübarek bayramınızı candan kutlar, millet mücadelesinde başarılar diler, bütün kardeşlerimizi sağ yumruğumuzla selâmlarız.

**ADİYAMANLI MÜCADELECİLER
ADİYAMAN**

Y. ARSLAN ARGUN,

Zalimlerin zulmü ebediyen devam etmeyecektir. İzdırap, zulüm, işkence ve gözyaşı birgün dinecek, millet, zalimlerden hesap soracak, millet düşmanları kahrolsun, bayramın mübarek olsun.

**KOCAELİ MİLLİYETÇİ
KÜLTÜR BİRLİĞİ
İZMİT**

YAVUZ A. ARGUN,

Mübarek kurban bayramınızı bilmukabele kutlar, en samimi dileklerle sıhhat ve mutluluklar diler, gözlerinden öperim.

**MUSTAFA SATOĞLU
KADIKÖY - İST.**

— Bugün artık hapisaneler bile Millî Mücadele'nin karargâhları olmuş ve millet'in ızdırabının mes'ullerine karşı kinle dolmuştur. Resim Yavuz Aslan Argun ve mahkûm millet evlatlarını gösteriyor...

İrlanda Olaylarının Gerçek Sebepleri

Avrupa'da, İngiltere'nin batısında Katolik bir ülke olan İrlanda'da büyük çatışmalar ve tedhiş hareketleri yıllardır sürüp gitmektedir. Bu olaylar, yer yüzünde hergün meydana gelen karmakarışık hadiselerin yeni bir halkasıdır. Bugün batı ülkelerinin hallettiğini zannettikleri meseleler teker teker su yüzüne çıkarken; hadiselerin perde arkası tahrikçilerinin de belirli hale getirilmesi icab ediyor.

İrlanda, İngiltere'nin hemen yanı başında komşu bir ülke olmasına rağmen; ırk, mezheb ve tarihî gelişim yönünden farklılıklar, İrlandalıları, İngilizlerden tamamen uzak tutmuştur.

Her sene umumiyetle yaz aylarında, İrlanda'da İngiliz askerlerine, polislere ve İngiliz taraftarı protestanlara karşı haklı gösterilere girişilir. Bilindiği gibi İngilizler protestandır. Ve katolik İrlandalıları karşı ateşli bir nefret hissiyle doludurlar.

Bugün Kuzey İrlanda'da her ev silâh imaliyle meşguldür. İngilizlerin ve onların desteklediği şımarık ekalliyetin taşkınlığına karşı halk, her an hazırlıklı bulunmayı hissetmektedir. Devlet işlerinde katolik İrlanda yerlilerine hiç bir imkân tanımamaktadır. Londonderry (Kuzey İrlanda) ahali-sinin durumu, mezheb farkına göre öyle kesin çizgilerle ayrılmıştır ki!

Mesela: Burada zengin olanlar, devlet memurları, yaşama imkânına sahip olanların hepsi protestandır. Nerede bir fakir, işsiz, sefil ve bakımsız aile göze çarpıyorsa onlar katoliktir.

İNGİLTERE'DE PROTESTANLIK NASIL DOĞDU?

Bu hadiselerin sebeplerini incelerken, meseleyi sadece bir protestan - katolik çatışması olarak görmek hatalı olur. Çünkü çatışmalar, asırlarca sürmüş mücadelelerin temelinde bazı tahrikleri gizler. Esasında İngiltere ve İrlanda ülkeleri 16. asra kadar her ikisi de katolik idiler. O zamanlar İngiltere Kralı, VIII Henri idi. Kral kendi karısını boşayıp, yeni birisiyle evlenmek ister. Bu iş için İtalya'da bulunan Papa'dan izin almak icabeder. Zira hristiyanlıkta evli eşlerin birbirinden ayrılmalrı mümkün değildir. Ve bu devirde bütün hristiyan krallar doğrudan doğruya papalığa bağlı durumdaydılar. Papanın her sözü ve isteği krallarca yerine getirilirdi.

VIII. Henri papadan böyle bir müsaade talep eder. Papa ise bunu olumsuz karşılar. Kral Henri de yolundan dönmeyerek İngiltere'deki papazlardan bu müsaadeyi almaya kalkar ve alır İngiltere'de bazı papazlar krala yaranmak duygusuyla bu fetvayı verince, papalıkla, İngiliz papazlarının araları açılır. Kral da sonra kiliseyi kendisine bağlar.

İşte İngiliz protestanlığının doğuşu böyle bir hadiseye dayanır.

Halbuki bu devirde beynelmül yahu

— Bu da İngiltere'nin başına geçmiş mutemetlerden iki numaralı Başbakan Vilson.

dilik bütün hristiyan kralları, papalık aleyhine kışkırtmakla meşguldü. İngiltere'de oynanan oyun da yahudiliğin sinsice yürütüldüğü faaliyetlerdendir. Hemen bunun akabinde yahudilik telkinleri İngiliz krallarını tesir altına almıştı.

«İngiliz protestanlığının kendine has tezahüratından en şayanı dikkati, şüphesiz, eski yahudi İncil'i'nin halk lisanındaki tercümesinin kendi üzerinde yaptığı tesirdir. Modern İncil, İngiliz lisanında yazılmış ve bugün: The authorised version (tasdik edilmiş metin) adı verilmiş olan, Tevrat kalbından çekilmiştir.»

«İtiraf etmek lâzımdır ki, 18. asırda, I. Jacques devrinde, protestan papazlardan mürekkep büyük bir komite tarafından tercüme edilmiş olan eski Tevrat, şayanı hayret selâsette bir nesir ile yazılmış olup, ekseriya uzun kısımları İngiliz lisanının haki ki bir edebiyat nümunesini teşkil eder.» (Bugünkü İngiltereyi Anlamak)

Böylece İngiliz halkı kendi krallarının eliyle protestanlığın içine itiliyordu. Beynelmül yahudiliğin protestanlıktan elde ettiği imkânlar oldukça geniştir. Katolik mezhebi yahudilere karşı daha açık ve sert çö davramıyordu. Aynı yıllarda katolik Avrupa ülkelerinde «engizisyon» adı verilen ceza sistemi yahudilere karşı uygulanıyordu. Yahudilik böyle bir baskıdan kurtulduğu gibi, yeni mezhebin ruhunu Tevrat fikriyle iyice doldurmuştu.

İrlanda ile İngiltere arasındaki çatışmalar ta bu asırlara indirilebilir. İngilizler katolik İrlandalıları o zamandan beri düşmandırlar. İrlanda'yı potestanlaştırmak için olanca gayretiyle çalışan İngiliz Kralları, 17. yüzyılda İrlanda fütûhatını tamamladılar.

YAHUDİLİĞİN İĞRENÇ OYUNU

Beynelmül siyonizm «güneş batmayan imparatorluk» olarak vasıflandırılan İngiliz imparatorluğunun en ince noktalarına kadar nüfuz edebiliyor, katolik kilisesinin mallarını yağma edebiliyordu. Krallar ondan ödünç para alıyor, yahudiye kendilerine müşavir kabul ediyorlardı. Kilisele re Tevrat kültürü iyice sinmişti. Zaten yahudi Sen Paul'un tahrifine uğramış olan İncil nüshaları, İngiltere'de iyice Tevrat havasına bürünür olmuştur. Halk, kiliselerde hep uydurma hikâyelerle, İsrailiyyatla avutuluyordu.

Ağır, ağır güneş batmayan imparatorluk içine su çekiyor ve yahudilik onu derinden sarıyordu.

İşte katolik İrlanda ile protestan İngiltere arasındaki tarihî çarpışmaların ardında beynelmül yahudilik vardır. Bu iş, yahudiliğin milletleri, şehir, köy ve mahalleleri birbirine vuruşturma plânıdır. Aynı zamanda ırkları, mezhepleri birbirine vura vura zayıflatan, bitiren yahudilik; tarihin hiç bir devrinde, hiç bir kimseye yar olmamıştır. O, menfaatinin bulunmadığı grup ve mezhepleri desteklemez.

İRLANDA'DA MİLLİ UYANIŞ GÜÇLENİYOR

Tekrar bu güne dönülürse, meydana gelen çatışmaların anlamı ortaya çıkarılır. İrlanda halkı bir ev yapma izni dahi alamaz vaziyettedir. Oy kullanması tahdide tabidir. Okuma hakkı sınırlıdır. Bu yahudi damgalı İngiliz baskılarına tahammül et-

— İşte bugün yahudilikle sarmaş-dolaş olan İngiliz Başbakanı Edvard Heath. İrlanda'daki olayların tarihi mesulleri bu adamlardır.

mek artık imkânsızlaşınca, İrlanda halkı ne yapsın?

Elinde bir güç, kuvvet olmadığı halde çaresiz isyan etmişlerdir. Bütün İslâm âlemini, sömürgeciliğin başladığı yıllardan beri sindiren İngiliz politikası, Avrupa'nın göbeğinde en vahşî ve zalimane baskılara girişmekten kaçınmamıştır. Bütün bu şiddetli baskılara rağmen İrlandalıları gene de başkaldırmaktan, İngiliz ve siyonist politikalarına kafa tutmaktan başka bir yol bulamamışlardır.

Ama her isyan, İngiliz ordusunu ve polisini karşısında bulmuştur. Böyle olduğu halde mesele Birleşmiş Milletlere dahi getirilmemiş vaziyettedir. Kuzey İrlanda'da halkın çoğu katolik olmasına rağmen seçilen parlamento üyelerinin ekserisi İngiliz taraflıdır. Fakat bu millet vekillerinden bir tanesi dayanamamış ve basmış çığlığı:

— Yeter bu kadarı!

Bu milletvekili bir kadın. İsmi Bernadette Devlin. İngiliz hükümeti buna nasıl tahammül etsin? Avam kamerasına seçilmiş olan bu kadın milletvekilini hemen mahkemeye sevk etmişler. Mahkemenin neticesi altı ay hapis.

Kuzey İrlanda'da yürürlükte olan anayasa katolik İrlandalıların haklarını sindirme esasına göre hazırlandığı için; mesken, okul ve seçim gibi hakların elde edilmesi, dinî baskıların kaldırılması gayesi uğruna verilen mücadele, elbette bu anayasanın kaldırılmasına kadar sürecektir. İsteklerin sonunda varıp dayanacağı nokta ise Güney İrlanda'ya iltihak arzudur.

Mazlum İrlandalıları temsil eden Bernadette Devlin şu günlerde hapisten çıkmış ve:

—« Hükümet Kuzey İrlanda anayasasını yürürlükten kaldırmaya kesin olarak karar verene kadar sokak barikatları yerinde kalacaktır» demiştir. Halkı isyana teşvikten hapsedilen milletvekilinin böyle bir konuşma yapması İngiliz iktidarını elbette düşündürecektir.

Bakalım netice neyi gösterecek?

Ama görülen bir şey var ki, İslâm dünyasını sinsî politikasıyla köleleştiren İngiliz emperyalizmi, kendi adacıklarında dahi istikrarını yitirmeye yüz tutmuştur.

Türkiye'nin jeopolitik durumu

Sovyet Yayılımı

TÜRKİYE'NİN JEOPOLİTİK DURUMU

Türkiye'nin jeopolitiğini iyice belirtebilmek için onun konumunu tesbit etmeliyiz:

1 — Rusya, etrafını tampon devletlerle çevirdiği halde (Doğu Avrupa komünist ülkeleri gibi) Karadeniz sahilleri açıktır. Ayrıca tabii manialar olmadığından Rusya'nın Kırım'dan işgali kolaydır.

2 — Dünya haritasına baktığımızda Türkiye'nin kıtalar arasında adetâ dünyanın merkezinde olduğunu görürüz. Türkiye sadece Akdeniz ve Karadeniz arasındaki dar koridoru kontrol etmekle kalmamakta, fakat ayrıca Yunanistan, Bulgaristan, Sovyetler Birliği, Irak, İran ve Suriye ile ortak sınırlara da sahip bulunmaktadır. Türkiye'deki gelişmeler Batı ve Doğu ilişkilerini etkileyebileceği gibi, Orta Doğu ve Yakın Doğudaki kuvvet dengesini de etkileyebilir. Türkiye Rusya'ya göre Akdeniz'in kilididir. Bu hususu biraz sonra tafsil edeceğiz. Şimdilik belirtelim ki, hiç bir zaman da Akdeniz bölgesi dünya savaşına yol açabilen nitelikte olayların merkezi durumunda olmaktan kurtulamamıştır.» (Financial Times. Yeni Gazete 25/8/1969, Le Monde. Yeni Gazete 28/4/1969)

TÜRKİYE'NİN JEOPOLİTİK DURUMU

Türkiye'nin jeopolitiğini iyice belirtebilmek için onun konumunu tesbit etmeliyiz:

1— Rusya, etrafını tampon devletlerle çevirdiği halde (Doğu Avrupa komünist ülkeleri gibi) Karadeniz sahilleri açıktır. Ayrıca tabii manialar olmadığından Rusya'nın Kırım'dan işgali kolaydır.

2— Dünya haritasına baktığımızda Türkiye'nin kıtalar arasında adetâ dünyanın merkezinde olduğunu görürüz. Türkiye sadece Akdeniz ve Karadeniz arasındaki dar koridoru kontrol etmekle kalmamakta, fakat ayrıca Yunanistan, Bulgaristan, Sov-

yetler Birliği, Irak, İran ve Suriye ile ortak sınırlara da sahip bulunmaktadır. Türkiye'deki gelişmeler Batı ve Doğu ilişkilerini etkileyebileceği gibi, Orta Loğu ve Yakın Doğudaki kuvvet dengesini de etkileyebilir. (11). Türkiye Rusya'ya göre Akdeniz'in kilididir. Bu hususu biraz sonra tafsil edeceğiz. Şimdilik belirtelim ki, hiç bir zaman da Akdeniz bölgesi dünya savaşına yol açabilen nitelikte olayların merkezi durumunda olmaktan kurtulamamıştır (12). Dünya savaşlarına yol açabilen jeopolitik önemdeki bir bölgeyi beynelmile millet düşmanları bu arada Ruslar mutlaka ele geçirmek isteyeceklerdir ki bunun yolu Türkiye'den geçer.

3— Ortadoğunun jeopolitik önemi, petrol zenginliği, Avrupa devletlerinin petrol ikmallerini Akdenizden yapmaları, Türkiye'nin jeopolitik önemini artıran bir sebeptir. Çünkü Türkiye coğrafi mevki itibarıyla bütün ortadoğuyu -Akdeniz dahil kontrol altında tutmak imkânına sahiptir. Anadolu'ya hakim olan kuvvet Avrupa'yı bir harp halinde petROLSÜZ bırakabilir ki, Ruslar için bunun ehemmiyeti açıktır.

4— Sanayileşen dünyada Asya Afrika, bir nevi ziraî ve sınaî ham madde ambarı haline gelmiştir. Asya ve Afrika'nın kavşak noktası Ortadoğudur. Kızıl Çin diktatörü Mao, Orta Loğudan gelen arap delegasyonuna «siz Asya'nın kapısı, biz de girişiyiz» demiştir (13). Bu kapıya kim sahip olmak istemez?

5— Sovyetlerin, Akdeniz filoları ile Avrupa'yı güneyden nükleer ateş çemberi içine almak istedikleri bizim solcuların da itiraf ettikleri bir gerçektir. (14). Solcular bir taraftan Rusların hem Çarlık zamanında hem de şimdi Akdeniz'e inme siyasetlerinin olmadığını söyleyerek (15) bize Rus tehlikesini yok göstermeye çalışırlarken diğer taraftan da Türkiye dahil bütün NATO ülkelerinin Ruslar tarafından deniz ve karadan abluka altına alındığını tehdit misillü yazmaları dikkatimizden kaçmamaktadır. Ruslar'ın içeriden ve dışarıdan giriştikleri bu istilâ hareketi ne karşı en sağlam teminatımız millet ordumuzdur. Zira bütün bunları gerçekleştirmek, Avrupa'yı güneyden ateş çemberine almak için kızıl donanma Akdenize Boğazlardan geçecek ve buradan ikmâl yapacaktır. Başka bir ihtimal yoktur. Demek ki Rusların Avrupa'ya hakim olma stratejisi bile Türkiye'de düğümlenmektedir. Böyle bir vasatta komünistlerin yürüttüğü ordu dışarıya: ANTI-MİLLÎTARİZM ve «ortav» güvenmiyoruz» (16) propagandası artık bize çanların kimin için çaldığını göstermektedir.

6— Rusya kendi jeopolitiği bakımından kara devletidir. Kara devletlerinin cihan hakimiyeti kurmaları zamanımızda imkânsızdır, denizlere hakim olmak lâzım. Rusya'nın bu jeopolitik hususiyetine ek olarak askerî bakımdan Rusya Batılı devletlerce «çevrelenmiştir.» Rusya, Amerikan nüfuzu altındaki paklarla çevrilmiştir. Doğu ve Güneydoğu Asya SEATO - Batı Avrupa NATO - ikisi arasındaki bağlantı da CENTO ile sağlanmıştır. Rusya ve Çin'in durumu «iç hat» durumudur. NATO, CENTO VE SEATO'nun durumu da «dış hat» durumudur. İşte bu dış hat çemberini Rusya ve Çin, bir yerden parçalamak için daima zayıf noktaları arayacaktır. Çin'in daha çok aradığı istikamet Güneydoğu Asya ve Güney Asya'dır. Rusya'nın aradığı istikamet ise Ortadoğu ve Afrika istikametidir bu çemberi oradan parçalamak isteyecektir (17). Bu, jeopolitik ve stratejik bir realite olduğu-

na göre Rusya Ortadoğu ve Afrika istikametine yapacağı bu zorlamayı nereden tatbik edebilir? Tabii ki Türkiye'den. Çünkü Rusya için Ortadoğu ve Afrika'ya Türkiye kadar kestirme, avantajlı, ve takip ettiği deniz stratejisine uygun bir «yol» yoktur. İç hattaki devlet, dış çemberi en zayıf yerinden kırmaya teşebbüs edeceğine göre ve Türkiye de buna en uygun olduğuna göre, Rusya hem Türkiye'nin zayıf kalmasını isteyecek hem de bu zaafdan siyasi avantaj elde etmeye çalışacaktır. Nitekim Stalin, Amerikan Elçisi Bedell Smith'e «Türkiye zayıf; Boğazları müdafaa edebilecek kuvvette değil. Sovyetler Birliği ise Boğazların bir yabancı devlet kontrolü (!) altına düşmesinin doğuracağı tehlikeyi tamamiyle müdrik bulunuyor. Türkiye hükümeti bize karşı dostane davranmıyor. Bunun için Sovyetler Birliği, Çanakkale'de üs istedi. Mesele bizim kendi emniyetimizi alâkadar eder mahiyettedir.» diyordu. (18) Hem Türkiye'yi zayıf gördüğünden üs ve toprak isteyerek zorluyor, hem de «yabancı devlet kontrolü» maskesi ile Türkiye'nin kuvvetlenmesinden ne kadar ürktüklerini ortaya koyuyor. Çünkü «yabancı» devletten Stalin'in kasdı Amerika -ki kuvvetlidir- ise bile, Türkiye dahi Rusya olmayıp Rusya'nın yabancı bir devlet olduğuna göre keza kuvvetli bir Türkiye'den ne kadar rahatsız oldukları açıktır. Rusya'nın bu tutumu o kadar açık ve «kararlıdır ki daha bir müddet evvel Ruslar tek taraflı bir kararla kendi menfaat sahasının sınırlarını genişletmiş ve «Güney sınırlarına bitişik olan Orta-Doğu bölgesini kendi sahası kabul ettiğini açıklamıştır. Ortadoğudan, Türkiye babasının malı imiş gibi, «sınırlarına bitişik olduğu» şeklinde bir ifade ile bahseden Ruslar bu açıklamalarından bir ay evvel de «Akdenizi bir kızıl deniz» ilân ettiği hatırlardır. (19).

Rusların bugün soğuk harpte ki «dolambaçlı stratejileri ile istilâ kılıcımını Çin'den (Yani kıta Asya-sından) komünist blokun konusu olan komünist olmayan Güney Asya ve Ortadoğuya doğru çevirmekte olduğu» o derece bir gerçektir ki Varşova Pakti kuvvetlerinin takviyesi, Avrupa devletleri anlaşma çabaları ve Rus - Alman saldırmazlık paktını imzalamaları yakın bir istikbalde muhtemelen Afganistan ve Ortadoğu'da girecekleri bir takım faaliyetlerde serbest kalmak maksadına matuf bulunduğu artık herkesin bildiği bir husustur. Dünyada en çok komünist tahrikatının olduğu bölgenin Ortadoğu ve Türkiye olması, Türkiye Rus bülükeliğine de Rus Ortadoğu istihbarat şefi Grubyakof'un gönderilmesi ve bundan sonra memleketimizdeki komünist faaliyetlerin artışı tesadüfle izah edemeyiz. Zaten beşerî ve tabii olayları tesadüfle izah yönündeki zihin tembelliği gayri ilimdir ve ilimî Sağ an-

— Rusya'nın milletler için tertiplelediği oyunların kaulı uygulayıcıları Bulganin, Schdanow ve Stalin bir toplantı esnasında görülüyor.

jeopolitiği ve ma Stratejisi

layışına göre gerici bir mantıktır.

Arzettiğimiz bu jeopolitik, askeri ve Türkiyemizin coğrafi konumu ile ilgili gerçekler, dünya komünizminin dünya hakimiyeti kavgasında Türkiye'nin ne derece önemli bir mesele teşkil ettiğini ve kısaca «Sovyet yayılma stratejisinin, bu sebepler muvacehesinde Türkiye'de düğümlendiğini, apaçık göstermektedir Rusya'nın bu düğümü icabında askeri yollardan çözmek isteyeceği muhakkaktır. Komünist Rusya'nın bu yolda olmadığını kabul, akrebin sokmayacağı nı kabuldur ki hakikati eşyaya aykırıdır. Bunları teyiden belirtelim ki, Rusya'nın bütün dünyadaki casusluk teşkilatları Başbakanlığa bağlı olduğu yanı sıra siyasi mahiyette telakki edildiği halde Türkiye'deki Rus casusluk teşkilatı doğrudan doğruya Rus genel kurmayına bağlıdır. Bu dahi tek başına Ruslar'ın Türkiye meselesini «askeri» mahiyette telakki ettiklerini, ne kadar önem verdiklerini göstermeye kâfi değil midir?

Şimdiye kadar, Türkiye'nin, Akdeniz'in, Ortadoğunun ve Rusya'nın jeopolitik konumunu (vaziyetini) özetledik. Vardığımız netice Türkiye'nin dünyanın en mühim jeopolitik noktalarından biri olduğudur. Dünya komünizmini gerçekleştirmek peşinde koşan Rusya Cihan hakimiyetine vasil olmak için denizlere açılmak, özellikle Akdeniz'e hakim olmak. Ortadoğuyu ele geçirmek istemektedir. Bu hedefler Rusya'nın ideolojisinin ve jeopolitiğinin emrettiği zarurî hedeflerdir. Zaten Rus politikası ve diplomasisi bunu göstermektedir. Bunları gerçekleştirmenin ilk objektif şartı Türkiye'ye hakim olmaktır. O halde, yukarıda da arzettiğimiz gibi, Rus yayılma stratejisinin, yani komünist cihan hakimiyeti politikasının düğümlendiği nokta Türkiye'dir ve Rusya bu düğümü çözmek için çalışmaktadır. Acaba Ruslar kendilerine dünya hakimiyetinin komünist cihan imparatorluğunun yolunu açacak olan bu düğümü çözmek yani Türkiye'ye hakim olmak için ne yapıyorlar? Nasıl bir metod, yol takip ediyorlar? Şimdi bunu inceleyeceğiz.

STRATEJİ NEDİR?

«İnkılâp İlmî»ne göre strateji, ideolojinin çizdiği hedefe vasil olmak için, eldeki bütün kuvvetlerin zaman ve mekân gibi çeşitli faktörler göz önüne alınarak sevk ve idare planı ve sanatıdır. (20)

Şu halde, dünya hakimiyeti peşinde koşan komünist ideolojinin emrindeki Rusya'nın bu hedefe varmak için, zaman, mekân ve imkânları nazara alarak çizdiği ana plana Sovyet Yayılma Stratejisi diyoruz. Bu strateji, zaman mekân ve imkânlar göre şekil ve tatbikat kazanacaktır. Rusya için en müsait zaman, gerek zati gücümüz, gerekse Dünya siyasi muvazenesinin alevhimize, bizi yalnız bırakıp, tecrit edecek tarzda değişmesi bakımından bizim zayıf düş-

tüğümüz zamandır.» «Mekân» ise stratejinin en başarılı ve verimli olarak tatbik edilebileceği «yeri» göstermek bakımından yukarıdan beri arz ettiğimiz jeopolitiğin ta kendisidir. Şu halde Rus yayılma stratejisi, Türkiye'yi zayıflatmak, gücünü, kudretini, imkânlarını yok etmek, yalnız bırakmak, üzerimizde askeri ve siyasi nüfuz elde etmek, kendine içimizden yardımcıları bulmak gibi her türlü topyekûn harbin temelini teşkil eden prensiplerden müphem olacaktır. Rusya bütün bunları yaparken, bizim uyanmamıza sebep olacak her türlü sivri davranıştan kaçınıp dost görünecek, bizim yanımıza sokulmak için «sulh içinde beraber yaşama»dan bahsedecektir. «Strateji»nin ana hatlarını böylece özetledikten sonra artık Rus yayılmasını inceleyebiliriz.

TOPEKÛN HARB

Milletler arasında devamlı bir kavga vardır. Bu, milletlerin farklı ideolojik yapılarından, ideolojilerin inhisarcılığı kanunundan ve gayri insani sol ideolojilerin tahakküm ihtirasından doğan bir realitedir. Milletlerin kardeşliği gibi, aslında kuvvetli milletlerin psikolojik harp propagandası olan, ütopyelere kanmadan realiteyi görmeye ve ona göre hazırlıklı olmaya mecburuz. «Hazır ol cenge istersen sulh-u selah» Biz ezilmeyecek kadar kuvvetli olalım da yine «kardeşlik» olsun...

İşte milletlerin bu yaşama kavgasında sadece askeri değil, siyasi, iktisadi, psikolojik, moral, kültürel, ilmi bütün güçlerini ve maharetlerini kullanmalarına «Topyekûn harp» denir. Bu, bilhassa çağımızın realitesidir. Zira teknik imkânlar, milletlerin bütün potansiyellerini (askeri, iktisadi, psikolojik v.s.) kolaylıkla mücadeleye sevk etme imkânlarını alabildiğine arttırmıştır. Düşman üzerimize, ideolojisi, ordusu, politikası,

propagandası, tahrik ve sabotajı, istihbaratı, ekonomisi ile kısaca topyekûn kuvveti ile gelmektedir. Yani tecavüz, hayatın her sahasında olmaktadır. Bir her hangi bir sahada hazırlıklı olmazsak, düşman o sahada harbi kazanmış olur ve «millet hayatı» organik bir bütün olduğuna göre bu mağlubiyetimiz bütün bünyemizi sarsar, yayılır...

O halde bir realite olan topyekûn harpte topyekûn savunma asgari şarttır ve mücadele ancak topyekûn kazanılabilir. Bunun için düşmanları, imkânları metodlarını iyi bilmeliyiz ki önceden kendimizi tehzil edelim, hazırlıklı ve mukavemetli olalım...

DÜŞMAN KİM?

Esasen Sovyet yayılma stratejisini inceliyoruz ama kısaca belirtelim ki, milletlerin arasındaki mücadele nasıl bir gerçekse ve bu milletlerin müşterek «kardeşçe» hayata temel ve amil olacak insan fıtratının ve saadetinin ifadesi olan cihanşümul prensiplerde ittifak sağlanıncaya kadar devam edecek ise, milletimizin düşmanlarının da o derece çeşitli olacağı öylece bir gerçektir.

İşte bu topyekûn mücadele komünizm ile milletimiz arasında da cereyan etmektedir. O halde Sovyet stratejisi de hayatın her sahasında bizi zayıf düşürmek, kendini kuvvetlendirmek ve bizi yutmak esasına dayanır.

SOVYET YAYILMA STRATEJİSİ

Yukarıda arzettiğimiz jeopolitik gerçekler muvacehesinde Ruslar'ın Cihan hakimiyetine giden yol, Türkiye ve Ortadoğudan geçmektedir. Şimdi Rusların bu istikametteki çalışmalarına göz atalım:

Orta-Doğu ve Akdeniz'e iki yol. Çarlık zamanında Rus yayılma stratejisi, iki istikamette geliştiril-

mek isteniyordu. 1— Karadeniz sahillerinden İstanbul Boğazı istikameti ve 2— Ermenistan içinden İskenderun ve Suriye istikameti... (21) Ayrıca Çarlık Rusya'sı Doğu Akdeniz'de hareket üssü olabilecek bazı noktaları dahi «temellük» etmek istiyordu. (22)

Bugünkü Sovyet Rusya'sının da stratejisi bunun aynıdır. Zira ya Rusya yayılma arzusundan, dünya komünizmi hedefinden vaz geçecektir ki bu, komünizmden vaz geçmektir, yahut mutlaka bu stratejiyi uygulayacaktır. Çünkü Karadeniz'in Kuzeyindeki «mahsur - iç hatta bulunan» bir kuvvet için bundan başka yayılma yolu yoktur. Ki, bu yol, kıtaların merkezi, petrol deposu Ortadoğuya ve Dünya harplerine sebep olacak derecede önemli olan Akdeniz'e açılmaktadır. (Jeopolitik izahlarımızı hatırlayınız.)

Her ne kadar Akdeniz'de bir kıtıl filo var ise de ve jeopolitik önemi nazara alarak en güçlü Rus Filoları Akdeniz'de bulunuyor (23) ise de üs ve uğrak limanlarına sahip olmayan bir deniz kuvvetinin açık denizlerde başarı şansı çok azdır ve deniz kuvvetlerine hayatîyet ve devamlılık sağlamada en önemli unsur, ikmâl, bakım, onarım ve uğrak limanlarıdır.

- 11— Financial Times. Yeni Gazete 25/8/1969
- 12— Le Monde. Yeni Gazete 28/4/1969
- 13— Ant. sayı 175-2. Sh. 11
- 14— Ant. Sayı 146. Sh. 8
- 15— Türkkaya Ataöş. Amerika Na-to Türkiye. Sh. 197.
- 16— Ant. Sayı 156. Shf. 4
- 17— Mustafa Ok. Açık Oturum Konuşması.
- 18— Bedell Smith. Moskova'da Üç Yıl Shf. 24.
- 19— Yeni Gazete 23.12.1968
- 20— Yeniden Milli Mücadele. İlmî Sağ. Sayı 24. 14/7/1970.
- 21— Bahr-i Sefid Meselesi. Prof. Şarl Velej. Sh. 91-92.
- 22— 29 A.g.e.
- 23— The New York Times. Yeni Gazete 14/4/1970

(Devamı Gelecek Sayıda)

Rusya, «Barış İçinde Birarada Yaşama» (Coexistence) taktiğiyle pek çok ülkeyi uyutmuş ve işgal etmiştir. Son olarak da Almanya'nın başında bulunan yahudi çocuğu Willy Brandt'la oturmuş, Avrupa'nın güvenliği için anlaşma imzalamışlardır. Resimde, anlaşma masasında Alexi Kosişyın, Andrei Gromiko ve Willy Brandt, Walter Scheel görülmüyor.

ELFAZ-I KÜFÜR

İNSANI KÜFRE GÖTÜREN HALLER

— 1 —

KÜFÜR NEDİR?

Küfür; lügatte, «örtmek» ve «nimeti inkâr etmek» manalarına gelir. İslâm istilâhında ise; yaratılışı icabı iman etmesi gereken kimrenin İslâmın inanç esaslarına inanmaması halidir.

Küfür insanı hem dünyada, hem de âhirette helâke sürükleyen kötülüklerin en büyüğüdür. Bu husus Kur'an-ı Kerim'de şöyle belirtilir:

«Hakikat, kitaplardan olsun, müşriklerden olsun (bütün o) küfredenler cehennem ateşindedirler. Onun içinde ebedî kalırlardır. Yaratılanların en kötüsü de onların kendileridir.» (1)

Küfür üç çeşittir:

1. Küfr-ü Cehlî.
2. Küfr-ü İnadî.
3. Küfr-ü Hükmi.

CEHLÎ KÜFÜR:

Bir kimsenin, Allah'ın (C.C.) varlığını ve sıfatlarını cahilliği sebebiyle bilmemesi haline «Cehlî Küfür» denir. Halbuki bir insanın; Allah'ın (C.C.) âyetlerini dinlemesi, kâinatı Allah'ın (C.C.) varlığına işaret eden delil ve emârelere bakıp düşünmesi ve bütün bunların neticesinde Allah'ı (C.C.) ve sıfatlarını öğrenip inanması gerekir. Hal böyle iken, bunlara değer vermeyen ve bunlar üzerinde düşünmeyen fert cahilliğinin neticesinde kâfir olur.

İNADÎ VEYA İNKÂRÎ KÜFÜR:

Bir kimsenin, kâinatın sahibinin ve yaratıcısının Allah (C.C.) olduğunu bilmiş olmasına rağmen inad ve inkârından dolayı iman etmemesi haline «İnadî Küfür» denir. Bu inkârın üç sebebi vardır:

a) Nefse mağrur olma ve üstünlük duygusu. Fir'avn ve benzerlerinin küfrü böyledir.

b) Sahip olunan mevki ve mansıbın elden gideceği korkusu. Bizans imparatoru Heraklyus'un küfrü gibi.

c) Diğer insanların kendisini kınayacağı ve ayıplayacağı endişesi. Peygamberimizin amcası Ebu Tâlib gibi.

HÜKMEN KÜFÜR:

Allahü Tealânın ve Resulullah (S.A.S.)'in tekzib alâmeti olarak bildirdikleri hareketleri yapmak veya sözleri söylemek suretiyle İslâm dairesinden çıkmak.

Küfrün bu çeşitlerinden birinci ve ikinci bölümler açıktır ve herkes tarafından anlaşılabilir. Hükmi küfrü ise, herkes anlayamaz, kendisini küfre götüren şeyleri bilemez. Çünkü bir takım hareket ve sözler vardır ki, yapını veya söyleyenini dinden çıkarır. Fakat o kimse farkında olmaz. Kendisini mü'min bildiği için de kurtuluş çarelerini araştırmaz.

Bu hususta, Hz. Ali (R.A.)'nin rivayet ettiği bir Hadis-i Şerifte Peygamberimiz (S.A.S.) şöyle buyurmuşlardır:

«İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, İslâmın isminden başka bir şey,

dinin de şeklinden başka bir şey kalmayacak.» (2).

Meşhur âlim Ömer Neseî (R.A.) «A-kaid» risalesinde insanı küfre götüren hallerden yedi tanesini zikretmiştir:

1 — Nasslar (Kitab ve Sünet'in hükümleri) zâhirleri üzerine hamlolunurlar. Bunların zâhirinden vaz geçip, bâtin ehlinin iddia ettiği manalara sapmak, İslâm'dan çıkıp küfürle vasıflanmak demektir.

«Kur'an ve Sünet'in manası gizlidir. Bu gizli manayı ancak ÜSTAD bilir» demek yanlıştır, sapıklıktır.

2 — Nassları reddetmek küfürdür.

Yani Kitab ve Sünet'in hükümlerini yalanlamak küfürdür.

3 — İster büyük, ister küçük olsun (haram ve) günahı helâl saymak küfürdür.

4 — Seriat ile alay etmeg küfürdür.

Çünkü bu hal tekzib alâmetidir.

5 — Allahü Tealâ'nın rahmetinden ümid kesmek küfürdür.

Çünkü Cenab-ı Hak, bu hususta, şöyle buyurur:

«... Hakikat şudur ki, kâfirler gürûhundan başkası Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez.» (3).

6 — Allah'ın azâbından emîn olmak küfürdür.

Zira Allahü Tealâ buyurmaktadır ki:

«... Büyük zararı göze alan (kâfir) lar gürûhundan başkası, Allah'ın (kulları hakkındaki azâbını) ihmâl (ve te'hîr) inden emîn olmaz.» (4).

7 — Gaybden haber verdiği iddia edilen adamın haberi (ni kabul) ile o kâhini tesdik etmek küfürdür.

Bu hususta Peygamberimiz şöyle buyurmuşlardır:

«Kim bir kâhine gelir ve onun söylediklerini tasdik ederse, Allah'ın (C.C.), Hz. Muhammed (S.A.S.) indirmiş olduklarını inkâr ile küfre girmiş olur.» (5).

İslâm âleminin muteber kitaplarında, insanları küfre götüren haller beş bölümde mütalâa edilmektedir:

1. Allah'a iman meselesinde küfrü icab eden haller.

2. Peygamberlere iman bahsinde küfre götüren haller.

3. Kur'an, Namaz, Zikir ve İbadetler hususunda insanı küfre götüren haller.

4. Gerçek ilmi hafife alma meselesinde küfrü icab eden haller.

5. Diğer konularda insanı küfre götüren söz, hal ve hareketler.

1) Allahü Tealâ'yı, zâtını uygun olmayan bir şeyle vasıflandırmak; yahut, Allahü Tealânın isimlerinden veya emirlerinden biriyle alay etmek. «Allah bize zulmediyor», «Allah beni mi görüp duracak», «Ben Allah, mallah tanımım», «Namaz neymiş sanki? Beni burada Allah bile göremez» gibi sözler söylemek.

2) Allahü Tealânın cennetle mükâfatlandıracağı ve cehennemle azâb edeceği va'd ve va'idlerini nikâr etmek.

3) «Allah'ın ortağı vardır,» Allah'ın hanımı, oğlu, kızı vardır» demek.

4) Allah'a cahillik nisbet etmek veya «Şu ise Allah'ın gücü yetmez» demek.

5) «Allah'ın eli uzundur» demek ve bu söz ile Allah'ın da bizim elimiz gibi eli olduğunu kasdetmek. Fakat Allah'ın kudretine kastedilirse küfür olmaz.

6) «Eğer Allah bana şunu emretseydi yine yapmazdım» demek.

7) «Allah'ın da, kendisinde hikmet olmayan şeyleri yaratması caizdir» demek.

8) Allah'a mekân izâfe etmek. «Allah yukarıdadır, aşağıdadır, ayakta duruyor, oturuyor» gibi sözler söylemek.

9) «Allah'dan korkmaz mısın?» denilince öfke ile, «Korkmuyorum» demek ve bu söz ile cidden Allah'dan korkmadığını kasdetmek.

10) Hasta olmayan birisine, «Seni Allah unuttu» demek.

11) «Ben, Allah'ın takdiri olmadan yaparım» demek.

12) Hanımına, (Sen, bana Allah'tan daha sevgilisın» demek. Fakat bu sözü söyleyen kendi şehvetini kasdetmişse kâfir olmaz.

13) Bir kimsenin, geçmişte yapmış olduğu bir iş için «Eğer bu işi ben yapmış isem kâfirim» demesi. Bu fert o işi yaptığını ve bu söz sebebiyle kâfir olacağını bildiğinden küfre râzı olmuş olur. Küfre rızâ ise, küfürdür.

14) Yalan olduğunu bilerek, bir kimseye «Allah biliyor ki, seni oğlumdan daha çok seviyorum» demek.

15) Gaybı bildiğini iddia etmek.

16) Kansı veya başka birisi için, onun hakkından Allah bile gelemez, ben nasıl geleyim?» demek. (6)

17) «Allahım, Bana, rahmetini vermek hususunda cimrilik etme» demek. (7).

18) «Allah yalanımı mübarek kılsın» veya «Allah şu yalanı bereketli kılsın» demek. (8).

19) Herhangi bir şey için, «Allahın hiç işi kalmamış da bunun gibi şeyleri mi yapıyor» demek. (9).

20) Bir fakirin, «Allah felan kuluna şu kadar zenginlik veriyor. Bana ise az veriyor. Böyle adâlet olur mu?» demesi. (10)

21) «Ben sevâb ve azâbdan beriyim» demek. (11).

22) «Büyük zatların ruhları burada hâzır», «Ben çalışan şeyleri bilirim», «Cinlerden gaybı haber alırım» demek. (12).

(1) El-Beyyine Suresi, âyet: 6,

(2) Yusuuf Suresi, âyet: 87.

(3) El-A'raf Suresi, âyet: 99.

(4) Müslim: 39/35, Ebû Dâvud: 22/21.

(5) Fetevâyı Hindiye. Cilt: 2, Shf: 261.

(6) A.g.e. Cilt: 2, Shf: 261.

(7) A.g.e. Cilt: 2, Shf: 270.

(8) A.g.e. Cilt: 2, Shf: 262.

(9) A.g.e. Cilt: 2, Shf: 262.

(10) Fetevâyı Bezzâziye. Cilt: 6, Shf: 325.

(11) Fetevâyı Bezzâziye. Cilt: 6, Shf: 326.

Cilt: 1, Shf: 691. Mecmuu'î Enhür.

(12) Fetevâyı Hindiye. Cilt: 2, Shf: 261.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Devlet Hazinesi Siyasi Şirketlerin Çöplüğü Değildir

«Kanunlar da, anayasa da ve hattâ devlet de milletin saadeti, milletin varlığı, milletin huzuru içindir. Ona zararlı olabilecek her türlü uygulamadan irkilmek ve derin düşünmek şarttır.»

En yüksek yargı organı olan Anayasa Mahkemesi kurulduğundan bu yana sayısız iptâl kararları vermiştir. Fakat hiç birisi siyasi partilere devlet hazinesinden yardım yapılmasını meneden iptal kararı kadar millet indinde ve maşerî vicdanda gerekli tasvibi bulamamıştır.

Şurası bilinen bir gerçektir ki, oir kararın adaletin tecellisi olarak tavsif edilebilmesi, onun sadece bir mahkeme tarafından verilmesi ile ilgili değildir. Bir mahkeme tarafından da verilmiş olsa, eğer o karar maşerî vicdanda mesnedini bulamamış ise adaletin tecellisi olarak kabul edilemez. Milletin büyük ekseriyetinin şüphe ile karşıladığı, hattâ haksız bir karar olduğu hakkındaki yaygın kanaat, o mahkeme kararını amme efkârında askıda bırakır. Mesele sadece hukuk metinlerini bir robot gibi uygulamak değildir. Asıl olan metinlerin millî menfaatler istikametinde tefsiridir. Hukuk kaidelerine meşruiyet ve canlılık verecek de bu tarz bir uygulamadır. Meselâ Yassıada mahkemelerinden verilen idam kararları «Yüksek Adalet Divanı» gibi özel bir mahkeme tarafından verilmiş olmasına rağmen millet indinde tasvip görmemiş, sayısız tereddütleri de tevliid etmiştir.

Anayasa mahkemesinin siyasi partilere hazine yardımını kesen kararı ise, siyasi terbiyeden yoksun, adalet şuuru henüz teşekkül etmemiş birkaç kişi hariç bütün milletin hak bulduğu bir karardır.

KARARIN MAHİYETİ

Anayasa Mahkemesinin verdiği iptal kararı ile bundan böyle siyasi partilerin hazineden yardım bahanesiyle millettten haraç almaları önlenmektedir. Daha önceden seçimde oyların yüzde beşinden fazlasını alan siyasi partiler aldıkları oy miktarına göre devlet kasasından kokteyl parası alıyorlardı. Son defa oyların yüzde beşinden fazlasını alan Güven Partisi, Halk Partisi ve Adalet Partisi böyle bir vurguna konmuşlardı. Güven Partisi 500.000 TL. Halk Partisi 2.500.000, Adalet Partisi de 3 milyon TL. un üzerinde bir meblağ almışlardı. İşte Anayasa Mahkemesi millet servetine üşüşen vampirlerle artık kanımızı emme imkânını tikiyordu.

Milletimizin kanaati de odur ki bu gün memleketimizde tatbik edilen şekli ve sahte demokrasinin her müessesesi gibi, «demokratik hayatın vazgeçilmez unsuru» diye kabul edilen siyasi partiler de taaffün etmiştir. Fonksiyonlarını çoktan kaybetmiş olan bu kuruluşlar, bir doktrine bağlı, millete hizmet ve millî kültürü ihya gayesinden çok uzakta, parsa toplamak için bir araya gelmiş siyasi düzenbazların kurduğu birer şirket durumundadır. Hazineden para alanların kurucularını, müntesip-

lerini araştırınız mutlaka bu neticeye varılacaktır. Bu siyasi şirketlerin döner sermayelerini «hazine yardımı» adı altında millettten aldıkları haraçlar teşkil etmektedir.

Kurulan bu şirketlerin iştiğâl ettiği mevzuu ise millet ızdırabını alıp satmak, bunun ticaretini yapmak ve ya muhalefette kalan partilerin yaptığı ne hizmet vardır? Vatandaşın acıklı ve perişan hali partilerin neyle uğraştıklarını ortaya koyacaktır. Bu günkü haliyle hazineden ziftlenen partiler, Bulvar Palas'ta namus ve haysiyet satan, veya bu meselede komisyunculuk yapan bir takım iri kıyım adamların kurdukları «demokratik eşkiya çetelerinden» başka bir şey değildir.

Anayasa Mahkemesi verdiği kararlar devlet hazinesini babalarının çöplüğü zanneden kartlaşmış horozların imkânlarını kaldırdığı için şimşekleri üzerine çekmiş, millet malından zengin olmaya alışmış bazı siyasilere gücendirmiştir. Başta İnönü olmak üzere, onun uzatmaı sekreteri Ecevit, millî düşüncenin eseri olan bu kararı hazmedememiş ve adı politikanın çirkefine bulaştırmak için polemik mevzuu yapmıştır. Kendi isleklerine uygun bir karar aldıkları zaman Anayasa Mahkemesini göklerle çıkaran bu adamlar, şimdi adaletin kılıcı kendilerine dokunmaya başladığı zaman, «bu demokrasi mücadelesi yapanlara indirilmiş bir darbedir.» demek suretiyle siyasi hazımsızlığın en bariz örneğini vermişlerdir. Ama bu şirretliğe kimse aldırış etmemiş, kararı veren merciden edep ölçülerinde gerekli dersi almışlardır.

Mahkeme Başkanı Hakkı Ketenoglu (milletle ve millet ideolojisine bağlılığını 141-142 md. lerin iptalini isteyenlere yazdığı muhalefet şerhiyle açıkça ilân etmiştir.) Bir taraftan, «Allah'tan başka kimseye boyun eğmem» diyerek adalet vekarına uygun bulunmuş, diğer taraftan da «kanunlar da, anayasalar da ve hattâ devlet de milletin saadeti, milletin varlığı milletin huzuru içindir. Ona zararlı olabilecek her türlü uygulamadan irkilmek ve derin düşünmek şarttır.» tarzındaki beyanıyla hukukî tasarrufların meşruiyet sınırını tespit etmiştir.

Bugünkü gayrı millî sistem içinde taarruz mevzuu olacak bu prensipler, millî sistemde devlet icraatının değişmez hedefi olacaktır. Zannımızca devleti bir baskı aleti, kanunları kuvvetlinin zayıfa dikte ettirdiği bir takım cebri kaideler olmaktan çıkararak temel düşünce de bu olsa gerektir. Bir yüksek mahkeme başkanının ağzından böyle bir prensibin tekrarını duymak millettimiz ve mücadelemiz için ümit olmuştur.

«Spagetti» Gecesinde Toplananlar Kimlerdi?

Geçtiğimiz ayın sonunda İtalyan Lisesi Yoksul Öğrencileri Okutma ve Yardım Derneğinin tertiplemediği Spagetti gecesi yapıldı. Diğer yabancı okullarda buna benzer geceleri kendi kültür ve geleneklerine göre yıllardır tertiplemekte idiler. Hilton da yapılan Spagetti gecesi ile İtalyan Lisesi de diğer yabancı okullara uymuş oldu.

Sadece İstanbul'da 100 den fazla yabancı okul olup bu okullarda azınlık çocukları ile birlikte Müslüman Türk çocukları da okumaktadır. Azınlık çocukları ile okula devam eden Türk çocukları kendi örf ve adetlerimize göre yetişmiş olmasına rağmen okulu bitirdiğinde hangi yabancı okulu okumuşsa, Müslüman Türk olmaktan ziyade bulunduğu okulun insanları haline gelmiştir. Arnold Toynbee'nin «Bir memleketi İngiliz komiseri veya bizim kolejlerimizden yetişen bir yabancı idare etmiş farketmez» dediğini hatırlayacak olursak yabancı okulların milletimiz üzerindeki tesirlerini açıkça görürüz.

Hemen her yabancı okulun tertiplemeyi adet haline getirdiği bu geceler acaba, tertipleycilere ne gibi fayda temin etmektedir? Bunu düşünmek bile insanı güldürür. Hiç bir millet gayesiz iş yapamaz. Hem toplantıya katılanların kimlikleri de ortaya konunca iş biraz daha aydınlanıyor. Okulun İtalyan müdürü Va-

leri, Profilo fabrikasının yahudi sahipleri, Likid gazın personel müdürü Vladimir, Prof. Sahir Erman ve diğer bir takım zevat. Bunlardan Prof. Sahir Erman diğerleri gibi yahudi dönmesi olup Türk-İtalyan Dostluk Derneğinin başkanıdır.

İsmi verdiğimiz yahudilerin yanında İstanbul Millî Eğitim mensuplarından da toplantıya katılanlar olmuş.

Şimdi düşünelim biraz. Yahudilerin, dönmelerin ve hristiyanların yan yana bulunduğu bir toplantı. Bunların arasında da bir kaç Türk var. Yahudi dönmesi Sahir Erman hatırlanacağı üzere, casus Nahit İmre'nin de avukatıdır. Acaba toplantıda neler konuşulmuştur? İkincisi bu yahudiler ve hristiyanlar her şeyden önce kendi milletlerinin menfaatını düşüneceklerine göre, toplantıda bulunan Millî Eğitimcilerimiz yapılacak hainane bir teklif karşısında ne yapacaklardır. Aynı masada kadeh tokuşturdukları insanlara karşı çıkabilecekler midir? Yapılacak bir teklife menfi cevap verebilecekler midir. Eğer veremeyecekler ise eğitimimiz üzerinde yahudilerin ve dönmelerin tesiri ne nispette olacaktır? Bütün bunlar milletin aklına gelen sorulardır. En son olarak da şu soru sorulabilir? Bu toplantıların gerçek gayesi nedir? Buna da mesum makamlar cevap versinler.

Senatör Olacağına Çin Diplomatu Olsa Daha İyi Olurdu

Bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de Kızıl Çin'in tanınıp tanınmaması hakkında bazı görüşler ortaya atılmıştır. Çağlayangil'in bir müddet önce yapmış olduğu Kanada seyahatinden sonra Dışişlerinde Kızıl Çin'i tanınması hakkında temayülleri olduğu anlaşılmıştır. Kanada'nın da Kızıl Çin'i tanıma görüşü olduğuna göre, acaba Kanada'ya tesir eden güçler bizim hariciyemize de mi tesir etmektedir.

Dışişleri Bakanlığı bütçe müzakeresi sırasında CHP grubu adına konuşan şahıs da Türkiye'nin tutumunun Amerika'nın tutumuna benzediğini belirterek Çin'in tanınmasına varafatar olduklarını söylemiştir.

Millî Birlik grubu adına konuşan Ahmet Yıldız ise Kızıl Çin'i bir diplomat ağızyla Kızıl Çin'in propagandasını yapmakta ve onu tanımanın akıl dışı olacağına aklınca fetva vermektedir. Yıldız'ın şu sözleri ancak bir K. Çin diplomatının

ağzından çıkabilir: «800 milyonluk nükleer çağa ulaşmış ve geçmişte hiçbir kötü ilişkimiz olmayan Çin'le ilgili politikamızın akılla bağdaşır bir yönünü bulamıyoruz. Çin'i tanımamızın Nato üyeliğine aykırı olmadığı halde bizim inatla sürdürdüğümüz düşmanlığı çok yadırgamaktayız» demıştır.

Şunu belirtmek lâzımdır ki, Çin ile ilgili politikamızın tayininde ne Amerika'nın, ne de başka bir beynelmil kuvvetin politikasına uydukluk etmek akıl işi değildir. K. Çin ile aramızdaki mesele her şeyden önce Doğu Türkistan meselesidir. Biz Çin'i Amerika tanımıyor düşüncesiyle tanımama taraftarı olmamalıyız. Kızıl Çin milyonlarca kardeşimize zulmettiği, onlara insanca yaşama hakkı tanımadığı için ona düşmanız. Ve Kızıl Çin'i tanımamamız gerekir. Şu veya bu devlete uyduluk yapmak artık son bulmalıdır. Gerçekten millî politika takip edilmelidir.

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

— 32 —

Komünistlerin ordu düşmanlığı o derece iğrençtir ki, bu düşmanlık sadece gizli bir niyet olarak kalmamış, aleni tahriklere geçilmiştir. «Halk ordusu» avazeleri sokakları ve TBMM. salonlarını kirletebilmiş, 16 Haziran kızıl hadiselerinde ise, orduya alçakça silâh çekilebilmiştir.

İşte Türkiye'de ordumuz aleyhine girilen iğrenç tecavüzlerin başlangıcını aşağıdaki, tahrikler teşkil etmiştir denebilir.

«Bizde askerliğe ve Türk ordusuna karşı yapılan kızıl saldırıların en eskisi 1919-1920 yıllarında İstanbul'da ancak 5 sayı yayınlanabilen Kurtuluş dergisindeki lerdir. Türkiye komünizminin başı Dr. Şefik Hüsnü'nün de yazarları arasında bulunduğu bu dergiden alınan şu satırlar, işte bu düşmanlığın bizdeki en eski örneğidir.

«Ordular iki kütleden teşekkül ediyor: İlayatı para ile satın alınmış ve küçüklükten beri vatanperverlik, fetih, iğtinam ve

hırs-ı şöret telkinatı ile büyütülmüş bir heyet-i zabitan; cebren ölüme sevk edilen zavallı ve bi-haber efrad...»

Dünyaya nakim olmak isteyen, intikam intikam diye haykıran «Albayrak yangınları üstünde yükselsin!» Terane-i vahşiyane si ile yürüyen, dünyalar fetheden ecdadına benzemek isteyen bir kurn-u vüsta kütlesi.» (3)

ORDU VE SOSYALİZM

Ordumuza ve milletimize, katmerli bir millet düşmanının kini ile saldıran sosyalizm subaya ve ordunun tümüne, bütün dünyada düşmandır. Komünistlerin kendi hesaplarına ordu ve hususen subay aleyhtar olmaları açıktır. Ordu disiplini, fedakârlık, anlayışı itibariyle bütün millî mües ve zehirinin girip paralayamadığı zinde vücut daima ordudur. Komünizm bir taraftan halkı silâhlandırırken, orduyu da önce manen, daha sonra madden parçalayıp, kandırdığı unsurlarla birlikte ihtilâle geçer.

Ordu komünist ihtilâllerde, ya komünistlerin safını seçecek, kendi parçalanışına rıza gösterecektir, yahut da, komünizme karşı millî ideallerin sancağını yükselterek ordunun ve vatanın varlığını koruyacaktır. Bu iki şıkkın dışında bir hal tasavvur edilemez.

Ordumuzun komünizme karşı uyanan dikkatini, komünist ihtilâllerin tarihine çevirmek, millî vazifelerin başında gelmektedir. Bu bakımdan Ordu-komünist münasebetlerinin en belirli şekilde gözüktüğü İtalya, Almanya, İspanya, Rusya ve Endonezya ihtilâllerini kısaca özetlemede ders almak için sayısız faydalar vardır.

İTALYA'DA ORDU VE KOMÜNİZM

İtalya I. Cihan Harbine galiplerin safında girmiş ve zafere konmuştu. Ancak komünistler harpleri ihtilâle çevirme gayesiyle, harp esnasında bozgunculuk yapmıştı. İtalya harpten galip çıkınca da, ekonomik ve sosyal huzursuzlukları alabildiğine istismar ederek şiddetli bir ordu aleyhtarlığına girişmişlerdi.

1919 da vavulan seçimlerde sosyalistler (komünistler), Halkçılar (katolikler) Cumhuriyetçi ve Liberaller vardır. Bu arada Faşistler yeni yeni teşkilatlanmaktadır. Seçimlerde Sosyalistlerin nishi bir çoğunluk elde etmeleri, şanstır. Ve şiddet hareketlerini alabildiğine artırır.

İtalya'da önce orduya, daha sonra ise faşistlere yönelen kızıl kudurganlığı, 1919-1920 İtalyasını tasvir eden Marcel Oussard'ın «Kara Gömlekçiler İhtilâli» adlı kitabının Tefevvüz kitabevi tarafından basılan, 1937 tarihli nüshasının 51-61. sayfelerinden naklediyoruz:

«Karışıklıklar artar ve ağırlaşır. Bu arada Roma'da Eksder meydanında, Milano'da Turen'de, Bolonya'da, Aleksandri'de, Napoli'de, Cenova'da bir takım kimse ler vurulur, ölür, Mantu'da isyan başlar. 72 inci piyade alayı kışlası basılır, bir çavuş öldürülür. Hapishanelere hücum edilerek mahpuslar koyverilir. Bir silâhçı dükkânı yağma edilir ve faşist olan sahibi öldürülür. Dükkân yakılır.

Milano'da kızıl bayraklar taşıyan kümeler şehrin ortasında rastladıkları zabıtları öldürerek sokakları dolaşır. Askerler revolver ile karşılanır, bir mülâzim ve on bin nefer bir hamlede yaralanır. Bunlardan Kordela isminde biri yarasının ağır olduğunu anlayarak ölümünün annesine mü nasip suretle anlatılmasını diler ve «Yandığım bir şey varsa İtalyan elile ölmekligimdir» der.

Turen'de zabıtlar ayrı ayrı hücumu uğrar, kendilerini revolver ile müdafaa mecburiyetinde kalırlar. Bir takım kızıklar fen fakültesi talebesini fakülte kapısında beklerler ve hadleri varsa YASASIN İTALYA diye bağırma larını söylerler..

Talebeden Perino Delpiano isminde biri her şeyi göze alır ve avazı çıktığı kadar «yasasın İtalya» nidasını koyverir. Kızıklar derakap gencin etrafını kuşatır ve brovniğ kursunuyla canı alınır.

Bütün büyük şehir talebesi bu cinayeti protesto makamında günlerce mekteplere devam etmezler.

1919 keşmekeş yılı bu suretle İtalya'da en büyük karışıklıklar içinde biter.»

(3) M. R. Dünder: Sosyalizm ve Mili'ar'zm, Kurtuluş, Sayı 3, S: 54-57, 20.11.1919. Nakleden: N. Sancar. Gizli Komünist Belgeleri. S: 83.

— Mao'nun mistik aşkıyla doldurulan Kızıl Ordu birlikleri, dünya için büyük bir tehlike arz etmektedir. Bütün memleketlerde ordu düşmanlığı yapan komünistler, sayıları milyonları bulan Kızıl Orduya neden tek lâf etmezler?

Bir Anketin Ortaya Koyduğu Gerçek: Kurtuluş Sağ İdeolojidedir

Son dünya suç istatistikleri, insanları suç işlemeye iten gerçek sebepleri açık bir şekilde ortaya koydu. Yayınlanan listede bugüne kadar yapılan propagandaların aksine olarak, başsıraları Avrupa ülkeleri teşkil ediyor. Liste sonuncusu ise müslüman ülkeler. Bilhassa cinsî konularda her türlü aşırılığın ve serbestliğin geçerli olduğu memleketler suç işlemeye rekor üstüne rekor kırıyor. Faşingler memleketi Almanya cinsî suçların en çok işlendiği ülke. Almanya'yı seks fuarlarının yapıldığı Danimarka takip ediyor. Daha sonraki sıralarda Hollanda, İsveç ve İsrail var.

Suç istatistikleri, «Cinsî suçların sebebi, bu konudaki kısıtlamalar ve koyulan kayıtlardır. Okullara cinsel eğitim dersleri leri konulmalıdır. Flört ve evlilik dışı ilişkiler tabii ve gereklidir v.s.» şeklinde -şom ağızlarca- yapılan menfi propagandayı da kökünden silip süpürmüştür. Ortak aile hayatlarının yaşandığı, faşinglerde karı ve kocanın birbirine, kiminle düşüp kalktığını sormadığı ülkeler suç işlemeye en baş sıradadır.

Yapılan araştırmalar, Avrupa'nın nüfus artışını büyük ölçüde faşinglere borçlu olduğunu göstermiştir. İsveç'te 9 yaşındaki kız çocukları arasında bile gebelik oranı yüksektir. İngiltere'de cinsî sapıklık dahi kanun teminatı altındadır. İçki ve esrar, Avrupa'nın piç nesli için adeta ekmek kadar tabii ve gerekli bir madde haline gelmiştir. Avrupa'da uyuşturucu madde satan bir çok gece kulübü faaliyetine açıkça devam etmektedir. Müzik festivallerinde onbinlerce Hippi esrar ve L.S.D. içmektedir. Ve bu suçlar kayıtlara hiç geçmemektedir.

Narkotik suçlarda A.B.D. uyuşturucu madde kullananlar bakımından suç istatistiğinin en ön sıralarındadır. Amerikada da 18 - 35 yaşları arasındaki ölüm sebeplerinin başında uyuşturucu madde gelmektedir. New - York'ta sadece eroinden günde

üç kişi ölmektedir.

Onbinlerce insanın eroinden ölmesi, cinnet ve intiharın korkunç surette yükselmesi insanlığın sadece maddi refaha kavuşmakla mutlu olamayacağını da açık şekilde ilân etmektedir. İsveç'te bilek damarını kesip içine bir damla süt akıtan, daha sonra bileğini sıkarak bütün kalp damarını tıkaması neticesinde intihar eden genç, mesut sayılabilir mi? Hayatına bu şekilde son veren ve bundan delice bir zevk alan insan, normal bir insan mıdır? Cinnet ve intiharın moda olduğu bir cemiyetin mutluluğundan bahsedilebilir mi? Bugün judeo - grek ve hristiyan menşeli sapık telâkkilerin sahte cenneti, Avrupalıyı tam bir buhranın ve çöküşün eşğine getirmiştir. İnsanın, buhrandan kurtuluşu ancak, Hakka dayalı gerçek bir inancı kabul etmesiyle mümkündür. İşte bu sebepten Yahudi ve Hristiyan ülkelerinin suçluluk listesinde başsırayı almasına mukabil, İslâm milletleri suç listesinin sonuncu sıralarını paylaşmaktadırlar.

Dünyanın en iyi hırsızları ise sosyalist olduğu söylenen ve modern bir hayata sahip olarak gösterilen İsveçliler arasındadır. İsveç umumi olarak Avrupa'nın en çok suç işlenen ülkesi durumundadır. Türkiye ise 21 ülke arasındaki bu «dünya suçluluk derecesinde» sondan ikinci durumundadır.

Listede dikkati çeken bir diğer husus da İslâm ülkelerinde adam öldürme suçlarının diğer suçlara oranla fazlalığıdır. İslâm memleketlerindeki cinayetlerin en büyük sebebi ise namustur. Ekseri kendi örf, inanç ve adetlerine zıt bir tarzda idare edilen İslâm milletleri, bu idarelerin gayri milliliği oranında ahlâkî bir buhrana itilmiş bulunmaktadır. İman ve namuslarını hayatlarının gayesi olarak gören müslüman milletler gayri milli idarelerin meydana getirdiği ahlâkî buhranın acı neticelerini bir türlü hazdemememektedirler. Ve bu yarayı kanla kapama yoluna gitmemektedirler.

Böylece İslâmın insanca yaşamak için nasıl vazgeçilmez hayatiyetle olduğu, sağ ideolojinin haklılık ve üstünlüğü suç listesinin ortaya koyduğu gerçeklerle bir kerre daha tasdiklenmiş olmaktadır.

Adıyaman İşçehisar ve Sandıklı'da Konferans

Mücadele Birliği Genel Merkezi ve Mücadele Birliği Afyon Sancağı konferanslarla Anadolu'yu dolaşmaktadır. Geçtiğimiz hafta Pazar günü M. B. Genel Merkezi tarafından Adıyaman'da konferans verilmiştir. Adıyaman Yüksek Tahsil Talebe Birliği ve A. Kültür Birliği'nin davetiyle verilen konferansta M.B. Genel Başkanı Necmeddin Erişen konuşmuştur. Doğu'nun kahraman evlâtlarının büyük tezahüratı arasında devam eden konferans, millete ümit, millet düşmanlarına korku vermiştir. Necmeddin Erişen, halkın sevgi gösterileri arasında konferansı bitirmiştir. Öğrendiğimize göre M. B. Genel Merkezi, daha 12 yerde konferans vermeyi programı na almıştır.

Ayrıca M.B. Afyon Sancağı da geçtiğimiz hafta içerisinde İşçehisar ve Sandıklı'da birer konferans vermiştir. İşçehisar konferansında Mehmet Can, Mehmet Özutku ve Rıza Bilgin konuşmuşlardır.

Sık sık sloganlarla kesilen konferans, milletin mücadelesine azim ve heyecanlarını aksettiren haykırışlarla son bulmuştur.

Sandıklı'da ise ilk konuşmayı Cemil Özbek yapmıştır. İntikam, intikam sesleriyle biten konuşmasından sonra M. Özutku konuşmuştur. Onun konuşması da zafer sayhalarıyla son bulmuştur. M.B. Afyon Sancağı da bütün Ege'yi konferanslarla dolaşmaktadır.

Çapa Yüksek Öğretmen okulu iki ay gibi uzun bir zaman kapalı kaldıktan sonra nihayet tekrar açıldı. Çe Çapalı milliyetçiler tekrar okullarına döndüler.

Bilindiği gibi, bundan iki buçuk ay önce 5 Aralık 1970 günü komünistlerin silâhlı tecavüzlerine bir yenisi daha eklenmişti. Ve bu hadise bahane edilerek okul süresiz olarak Eğitim Bakanlığı tarafından kapatılmıştı.

Çapa Yüksek Öğretmen okulu Türkiye'de komünistlerin üslenemedikleri tek yüksek okuldur. Bunun için de 3-4 senedenberi devamlı olarak komünistlerin silâhlı tecavüzlerine maruz kalmıştır. Fakat komünist gücü her defasında Çapalı milliyetçilerden gereken dersi alarak, okulu ele geçirme ümitlerini tamamen yitirdiler. Son çare olarak da okulu kapayıp milliyetçi talebeleri dağıtma yoluna gittiler. Bağlı bu'undukları Rusya'nın memleketimizdeki «beşinci kolu» Dev - Genç ve TMGT gibi teşkilâtların direktifleriyle harekete geçtiler. Ya Çapa'yı kapatacaklar, ya da teşkilâtlardan kovulacaklardı. Okulu kapatılabilmek için her türlü ihaneti teker teker denemeye giriştiler.

Komünist teşekküllerden okulun kapanması için kesin emir alan komünistler gece darbesiyle milliyetçi bir genci yaraladılar. Bu arada kendiliğinden arkadaşlarından birisini de kazaen öldürdüler. Bunun üzerine okul süresiz olarak kapatıldı. Böylece komünistler cinayet pahasına arzularına nail olmuşlardı. Zaten komünistler okulun kapatılacağını hesaplayarak kalacakları yurtları ve evleri daha evvelden hazırlamış bulunmaktaydılar. Sokakta kalan, perişan olan yine milletin fakir ve fedakâr evlâtları oldu.

Çapa Yeniden Açıldı Fakat Komünistlerin İhaneti Bitmedi

Okul kapatılmıştı. Fakat komünistlerin okulun tekrar açılacağı endişesiyle yine boş durmadılar. Bakanlığa ve yetkili makamlara «artık bu okulda öğretim yapılamaz» iltibasını verebilmek için devamlı telkinlerde bulundular. Hattâ milletin alınteriyle yapılan okul binasında kimsenin olmamasını fırsat bilerek imanımızın sembolü olan meşide bomba atmak ihanetini de gösterdiler. Fakat bütün açılması kararı verilince bu kararın ihanetleri fayda vermeyipte okulun iptali için tekrar faaliyetlere giriştiler. Okulu yeniden dinamitlediler.

Ancak su sefer her zamanki gibi kaçamadılar. Mehmet Ulusoy adlı Dev - Genç üyesi bir komünist dinamit atarken yakayı ele verdi. Çapa'daki son olaylar sırasında Yusuf Olgun'un yaralayan ve Hüseyin Aslantaş'ı öldüren Mehmet Bekâr ve Turan Özlü adlı caniler, okulu dinamitleyen Mehmet Ulusoy'un suç ortağı olarak halen polis tarafından aranmaktadır.

Komünistlerin bütün bu hıyanetleri boş gitti. Talebe Cemiyeti'nin ve bazı kıymetli hocalarımızın uğraşmaları sayesinde 10 Şubat günü okul tekrar açıldı. Fakat, halk arasında Türkiye'yi Ruslaştırma teşkilâtı olarak vasıflandırılan TRT bunu duyuramamakta adeta ısrar etti. Ankara Yüksek Öğretmen Okulu, ODTÜ. v. s. nin açılma haberlerini verirken, Çapa'nın açılmasından tek kelimeyle dahi bahsetmedi.

Şimdi okul açılmasına rağmen komünistler okula gelmemekte ısrar ediyorlar. Bu durum Bakanlığa ve diğer ilgili makam'arı, komünistlerin yapmayı tasarladıkları yeni tecavüzlere karşı tedbir almaya sevkettirir. Şunu da belirtelim ki komünistlerin yapacakları bütün hareketlerin tek gayesi Çapa'nın kapatılmasıdır.

Çıkacak olaylara karşı tedbir alınmalıdır. Aksi takdirde milliyetçiler mes'ul tutulmamalıdır.

Fatih Sultan Mehmet Armağanını kim alacak?

Bu Hafta Bir Mecmua «PINAR»

Yurdumuzda her meseleyle ilgili çeşitli dergi ve gazeteler neşredilmektedir. Üzerinde duracağımız PINAR dergisi de bunlardan birisidir. Pınar, ismi gibi şekil ve muhteva yönüyle de zarif ve orijinal bir mecmuadır. Aylık kültür ve sanat dergisi Pınar'ı belki hiç duymamışsınızdır. Nasıl duyarsınız ki, edebiyat ve kültür kaynaklarımızın cümlesine bir baykuş gibi tüneyen sol, buna fırsat vermiyor. Göz boyama, şirretlik ve zıvanadan çıkmış bir propaganda yağmuru altında okuyucunun gerçeği yakalaması elbette zor olacak. Tenkit yazarları da millî edebiyat cereyanını duyurmak taraftarı olmuyorlar. Dostluk ve kayırmacılık yüzünden bağlı oldukları edebî klîğin hopar'örlüğünü yapıyorlar.

Biz kısa bir girişten sonra Pınar üzerinde görüşlerimizi belirtmeye çalışalım. Piyasadaki emsallerine göre oldukça dolgun bir muhteva ile neşriyata devam eden Pınar mecmuası, üzerinde vukufu durulmuş eğitim, bilim ve kültür yazılarıyla donatılmıştır.

Kırksekiz sayfalık dergide yer alan bazı yazılar üzerinde duralım.

«Bülbül Şiirinin Tahlili ve Akif» isimli yazısında Türkoloji talebesi Ali Suat Günay, Bülbül şiirinin nasıl bir atmosfer içinde yazıldığını gözlerimize önüne seriyor. Bursa'nın Yunanlılar tarafından işgali üzerine derin teessüre gark olan Akif, o yıllarda Ankara'nın dışına çıkar, tek başına meyus ve mahzun ağaçlıklar arasında dolaşırken bülbülün ötüşlerini duyar. Bu ses ona maziye, bülbülün yükseklerde ötüşü de imparatorluğumuzun yüceliğini hatırlatır. Şaire göre bülbülün feryatları milletin perişanlığıdır. Akif buna dayanamaz ve bülbüle şöyle hitabeder.

—« Benim hakkım, sus ey bülbül senin hakkın değil matem!»

Enver Şahin Millî Eğitim Bakanlığının tarih müfeditini yeniden gözden geçirdiği şu günlerde, tarih eğitimimizin dayanması gereken temelleri belirtiyor. Bu günkü yanlış tatbikatın doğurduğu çıkmazlar en açık şekilde ortaya seriliyor.

İki buçuk aydır kapalı kalan Yüksek Öğretmen Okulu hangi milliyetçinin yüreğini sızlatmamıştır ki. İşte aynı ızdırabın temsilcisi milliyetçi yazarımız Ahmet Kabaklı'nın da «Yüksek Öğretmen Okulu» adlı nefis yazısı Pınar'ın sütunlarını doldurmaktadır. Yazısında okulun tarihinden de bahseden sayın Kabaklı, «Yüksek Öğretmeni biz üniversitelerin üniversitesi saymak zorundayız» derken, «Bir süre» sokaklarda kalan milliyetçi Yüksek Öğretmenlilerin okullarına alınmayışının teessürü içindedir. Bakanlığın yaptığı hatayı bir an evvel telâfi etmesini isteyen yazar, «Komünistler adam vurup, dinamik patlatıp, müdür dövüp suç işlesinler, sonra da müsbet gençler, sokağa atıl

mak suretiyle ceza görsünler» diye rek hayretini belirtmektedir.

İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyetinin yayın organı olan «PINAR» millî neşriyatımızın küçük fakat iddialı bir örneğidir. «Çağdaş Türk Şiiri Üzerinde Düşünceler» adlı yazısında Türkoloji bölümünden Alaaddin Kirman güzel bir değerlendirme yapmaktadır. «Hakiki şair, ecdadının ruhunu, milletine veren insandır» diyerek, son devrin şairlerinin bilhassa marksizm için çalıştıklarını, aşağılık kadın ve şarap şiirleriyle milleti zehirlediklerini belirtmektedir. Kirman yazısında, «Böyle maddenin esiri ilan şairlere milletimiz itibar etmez, bu marksist fikirleri taşıyan müsveddeler basıp geçer.» derken milleti adına konuşmaktadır.

Yazıda kuvvetli bir üslupla çağdaş Türk şiirinin tablosu çizilmekte dir. Komünist şairlerin yanında iki büyük şairimiz Mehmet Akif ve Yahya Kemal'in yolunu tutmuş ikinci bir neslin sağlam bir iman ve kültürle diğerlerine karşı koydukları da belirtilmektedir.

Pınar'ın yine bu sayısında güzel bir roman tahlili ile karşılaşırız. Kırgız yazarı Cengiz Aytmatov'un (Beyaz Gemi) adlı romanını tahlil eden Türkoloji talebesi Mahmut Fidançı'nın eseri seçişindeki titizlik gayet müsbet olmuştur. Tahlil yazısında, bir Kırgız Türk'ü olan romancının komünizmi doğrudan doğruya tenkit etmeyerek, yeni ilkokula başlayan bir çocuğun ağzından rejimin korkunçluğunu ispatlamasına dikkat çekilmektedir. Yine Cengiz Aytmatov'un suçlu olmamak için kurnazca davranarak, romanında parti adamlarından birisini gülünç duruma sokarak, halka zulmeden bir insan şeklinde göstermesi de hayli ilgilidir.

Gürbüz Koçak'ın millî tiyatro tarihinde «Koca Sinan» piyesini bir dönüm noktası kabul eden yazısı, Botanik bölümü öğrencilerinden M. Ali Babacan'ın «Bir Devlin Düşüşü»nü tanıtan makalesi, yine okul talebelerinden A. Kadir Hasbek'in değişme hikâyecilere taş çıkartacak olan «Çapa'nın Suçu» hikâyesi Pınar'ın dolgun muhtevasını tamamlamaktadır.

Doç. Dr. Muharrem Ergin'in, Do

ŞİİR NEDİR?

Aşağıdaki yazı, Peyami Safa'nın çeşitli yerlerde çıkmış olan makalelerinden derlenen ve Bin Temel Eser serisinde çıkan «Seçmeler» isimli kitaptan alınmıştır. «Yedigün» mecmuasının 17 Haziran 1936 tarihli nüshasında neşredilen bu yazı şiir hakkında fikir vermesi bakımından önemlidir. Şiir yazarken nazarı itibara alınması gerekli hususları ve şiirin geçek hüviyetini tesbit etmesi bakımından da dikkate değerdir.

Ondört yaşında bir çocuk apandisit ameliyatı yapmak istediğini söylerse gülüp geçersiniz; ısrar ederse kendisine doktorluk tahsili yapmadan bu işte nasıl muvaffak olacağını sorarsınız.

Fakat, ondört yaşında bir çocuk şiir yazmak istediğini söylerse tabii bulursunuz; ekseriya onu teşvik edersiniz ve yazdığını beğenirsiniz.

Çünkü biz de o çocuk gibi edebiyatın doktorluk kadar hususî bir etüde muhtaç olduğunu bilmiyoruz; annesinin karnında her şairin edebiyata namzet ve şiirin ehliyetnamesine sahip olduğuna inanıyoruz. Küçük yaşlarında şiir tecrübeleri yaptıklarını bildiğimiz büyük edebiyat adamlarının hususî hayatları da, şiirin kâfi şartını çocuğun doğarken getirdiği istidat da bunların kanaatlerine ayrıca kuvvet veriyor.

Mektepte iken ben de şiir tecrübeleri yapan ve bunda muvaffak olduğuna inanan budala masumlardan biriydim. Adım «şair» çıkmıştı ve hocalarının tekzip etmediği bu sıfatı rahatça benimsiyordum.

Muallim Naci'nin babama «anadan doğma şair»in Acemce sıfatını vermiş olması benim de aynı mesut irsiyet hamûlesiyle dünyaya geldiğime hem muallimleri, hem talebeyi, hem de, işin kötüsü, beni kandırmıştı.

Şair olmadığımı anlamam için, daha sonraları, şiirle daha ciddi meşgul olmam lâzım geldi. Fakat yalnız kendimin değil, şair olduklarına hâlâ inanılan birçoklarının da şiirin hususî dünyasına yabancı olduklarını gördüm.

Şiirin doktorluk kadar bir ihtisas haysiyeti olduğunu kabul etmeyenlere, şiirin doktorluktan daha güç bir iş olduğunu anlatmak güçtür. Zamanımızın şair bolluğu ve şiir azlığı bu zorluktan ileri geliyor. Bütün elde edilmek şansı bir doğuş kabiliyetine irca edilen şiir üstünde herkesin bir hak iddia etmesine şaşılabilir: Çünkü doğuştan kim şair değildir? Şiddetli bedbin hassasiyetinin ilk canlı ifadesini çığlıklar ve gözyaşları ile vermemiş hangi çocuk vardır? Eğer şiir, doğarken kopardığımız bu çılgınlıkların büyüdüktan sonra manzum ifadesi demekse kafiye bulabilen herkes şairdir. Halk şairi güzel iptidailiği içinde bunu çok kereler isbat etmemiş midir? Aynı iptidailiğin güzelliği kadar, kolaylığı ve basitliği de hâlâ şairlerimizi folklor nevinden şiirler yazmaya teşvik ediyor.

Artık şunu açık konuşalım: Şiir bu değildir

Halk şiiri dediğimiz şey, bizi insan ruhunun ilk kaynakları üstünde aydınlatığı için, bir çocuğun masum sözleri ve terennümleri gibi sevimli, enteresan olabilir. Bu iptidailiği sun'î olarak tekrarlamak, artık, masumiyetinden ve sevimliliğinden de eser bırakmaz. Bir çocuk ağzında hoşumuza giden basık, pepeme, eksik ve tuhaf konuşmanın bir hatip ağzında ne çirkin olabileceğini tasavvur ediniz. Çocuğun bu konuşuşu, zekânın şefkatinde insan dilinin ilk uyanışını bize göstermek ve bu iptidailiğinden kaçıp kurtulmamıza yaramak itibarıyla de ayrıca faydalıdır. Hatta sevimliliği de belki bu faydasından ileri geliyor. Bizse kaçmaya mecbur olduğumuz bu geriliğe doğru koşuyoruz.

Halkın dilinde şiirin tekemmül etmemiş lirik ifadesi, topraktan fış kıran ağacın gövdesi gibi ancak tabiat dekoru ve hamlesinin ilk tazeliği içinde güzeldir.

Bu kütükten, bir mobilya yapmak icabettiği zaman bütün bir endüstri hüneri, bir dekor sanatı, bütün bir leri cemiyet zevki işin içine girer. Üstünde insan zekâsı bin türlü aletle birlikte çalışacaktır. Baltadan ince testereye ve boyadan cilaya kadar vasıtalarla o ağaç parçasını tabiatın insana malededeceğiz.

Kaba marangozluk zanaati için böyle olan şey, şiir için hudutsuz bir nüans âlemi içinde namütenahi bir tekemmül imkânıyla darbedilerek daha ziyade böyledir.

Bunu bilmeyen çocuklar şiire kolayca sahip çıkıyorlar, bir de bizden teşvik görüyorlar. Apandisit ameliyatı yapmak için ellerine neşter verseydik insanlığa zararları bundan daha büyük olmazdı.

ğum Kontrolü ve Kürtaj başlıklı yazısıyla Yusuf Akbudak'ın ilmi yazıları da okuyucuyu haklı olarak tatmin etmektedir.

Pınar'da ayrıca Y.Ö.O. talebelerinden Necmettin Turinay'ın edebiyat, Osman Şahin'in de «Millî Demokratik Devrim» konularındaki gayet güzel yazılarını okuyabilirsiniz.

Şiir, hikâye, roman ve bütün yazıları ile Pınar tam bir kültür hamulesi ve millî neşriyat nümunesidir. Millî Mücadelemizde büyük eksiklikleri telafi etme gayretinde olan Pınar, elbette ki, milletin sesi ve milletin mecmuasıdır.

Okuyucularımıza tavsiye ederiz.

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

- 26 -

Bu hareket işçiyi, millî varlığın işçisi yapmalıdır. İşçinin ızdırabı ile yakından alakadar olmak, onun yardımcısı olmak ve mücadelenin mahiyeti hakkında uyandırma lıdır. Böylece, işçi bütün sınıflar gibi, sadece midesinin peşinde koşan bir kitle olmayacak menfaatinin millî devleti ayakta tutmak, gayri millî tesirleri yok etmek olduğunu anlayacaktır. Bunun için işçiyi teşkilatlamak zoruridir. İşçinin ayağına gitmek ve onu teşkilatlamak hayati bir zurettir. Millet'in davası etrafında bütün işçi kitlelerini teşkilatlamak gerekir.

Her ihtilafa, her çığlığa kulak kabartmak, sebeblerini bildirmek ve çözüm yollarını gösterecek kadrolar hazırlamak gereklidir.

Devletle münasebetler yönünden yapılan ayırım: Memur ve Halk. Memur zümresi içinde subay üzerinde duracağız. Ordunun yöneticisi subaydır. Bir kül olarak ordu Millîdir. Millî ideolojiye sadıktır. Ordu iki parçadan doğar; Subay ve asker unsuru... Ordunun silah altında bulunan ve tabanını teşkil eden zümresi, askerdir. Her sene 500 bin kişi silah altında bulunmaktadır. Ancak bu millî vazifeyi, Halk nöbetleşe görmektedir. Ordunun değişen unsuru, askerdir. Şu halde ordunun temeli, muayyen devrelerde değişmektedir.

Ordunun, asker unsuruna nazaran sabit unsuru ve idarecisi subay zümresidir.

Ordu hakkında, sağlam değerlendirme lerce bulunabilmek için, Millet düşmanlarının temel Ordu politikasını hatırlamalıyız. Komünistlere göre subay zümresi, Devlet'in (Burjuva Devlet'in) diğer memurlarla beraber, bizatihi varlığını teşkil eder. Binaenaleyh komünist nazariyede «Devletin el değişmesi değil, yıkılması vardır.» diyen Lenin'e göre, Devlet-Subay, memur zümresinin yok edilmesi gerekir. Burjuva Ordusu yok edilirse, Devlette yok edilmiş olacaktır.

Masonlar ise, Milleti, Devlet Kuvveti ile ezme stratejisi ile hareket ettiklerinden subay zümresini dejenere etmek, ve Millette Subay zümresinin arasını açmak gayesi ile hareket etmektedirler. Fransız Maşrıkı Azamlığının neşredilen zabıtlarında bu husus mezkurdur. Millî Ekonominin ve diğer Millî imkanların geriliğinden samimiyetle şikâyetçi olan subayları, gene millet içinde ki bir zümre ile sun'î bir çatışmaya itebilmek için, uydurma gericilik sloganlarını ortaya atarak; kardeşi kardeşe düşman kıldılar.

Son zamanlarda, Orduya yapılan telkinler yine bu noktadadır. Ordunun bir müdahalesini sağ-sok çatışmasının kızıştığı ve ancak sağ kanadın kazanacağı belli olunca, müdahaleyi telkin eden, gayri millî kuvvetler vardır. Görülüyor ki bu telkin gayri millî sol'un yenilmesi karşısında meşru görülmektedir. (2)

Topyekün harp düşüncesinin bütün Milletlerce kabul edildiği bir dünyada Türk Ordusunun, Millet İdeolojisinin dışında sadece kendi aleyhtarı olarak kullanabileceklerini zannedenler yanılmaktadırlar.

Türk Ordusu, Subay ve askeri elele Millî İdeolojiye bağlıdır. Bu, ordu için bir mecburiyettir. Bu konuda mücadelemize düşen, Millet Düşmanlarının bütün varlığımız hakkında olduğu gibi Ordumuz hakkında ki planlarını ve niyetlerini açıkla-

maktan ibarettir.

Ordunun bütün katlarında, gerçek Emperyalizm, Millî İdeoloji anlatılmalı, ve orduyu kökü olan Millet İdeolojisinden ayırmayı hedef tutan, her teşebbüs bütün menfiligi ile açıklanmalıdır.

Subayların Sosyal menşei komünistlere göre Küçük Burjuvadır. Asker ise Millet varlığından gelir. Ordu, Millet'in bir uzvudur. Binaenaleyh, yapısı itibariyle millîdir.

Ordu hakkında Milliyetçi Hareketin sloganı, Topyekün ve sınırsız Harp esaslarına göre, millet'in müdafaasına iştirak olmalıdır.

Bütün, milleti uyandıracak, Gerçek Emperyalizm'in oyunlarının açıklanması, Millî Orduyu halka, karşı konulmaz bir surette yaklaştıracaktır. Bu ise MİLLET MÜCADELESİNİN ZAFER SARTIDIR.

MİLLET MÜCADELESİNİN STRATEJİSİ

Strateji, mücadelenin umumi ve hususi kanunlarını incelediği gibi, bizzat içinde bulunduğu mücadelenin karakterini de tesbit eder. Mücadelenin karakteri, bize Mücadelemizde hedefler gösterir, vazifeler tayin eder. İnkılabın içinde bulunduğu seyir, teşkilatlanma ve mücadele taktiklerine tesir eder. Bunlar dikkata alınmazsa mücadeleyi başarı ile bitirmek mümkün olmaz.

Mücadelemizin karakteri ve içinde bulunduğu seyri tesbit etmek, kuvvetlerin karşılıklı incelenmesi ile mümkündür. Bu incelemeyi Dünya çapında ve Türkiye çapında yaptıktan sonra, Millet Mücadelesinin Stratejisi, karakteri ve seyri ile belli olur. Strateji, aşağıda ki ana problemlerin doğru çözümünü verir.

1) ASIL DÜŞMAN NEDİR?

Stratejinin temellerinden birisi, darbenin asıl düşman kuvvetlerine yönelmesi gerektiği idi. Asıl Düşman Kuvveti hedef olarak alınmazda ikinci derecedeki kuvvetler hedef alınırsa, mağlubiyet zaruri demektir. Bu kaide hem kuvvet kullanmada, hem de politika ve psikolojik mücadele de aynı derecede ehemmiyetlidir. Millet'in Düşmanını uzun ve derin araştırmalardan sonra tesbit ettik ki bu düşman SİYONİZM'dir. Sionizm her türlü millet düşmanlığının temelini ve aslını teşkil eder.

Dünyada ve Türkiye'de bir Emperyalizmin tesis edildiği doğrudur. Ve bu emperyalizmin birbirinden farklı maske ve maşa sistemler kullandığı veya istismar ettiği de doğrudur. Türkiye'de ve dünyada emperyalizm ideolojik, ekonomik, politik bir hakimiyet kurmuştur.

Bu gizli ve gerçek emperyalizm, Beynelmilel Yahudiliğin politikası elinde ve istikametinde ekonomik, kültürel, siyasi ve askeri vasıtalarla milletleri ve milletimizi sersemletmeye mağlubiyete, bozguna ve yokoluşa sürüklemektedir. Emperyalizm beyni olan Yahudi Politikası her millette Mücadelesini kurduğu teşkilatlar, iman ettiği ideolojik silahlarla yapar.

Milletlerin Politikasına ve servetine hakim olan ve onları yağmalayan Beynelmilel masonluk ve benzeri teşkilatlarla, Millet'in kolu durumunda olan işçi-köylüyü silahlı bir harekete hazırlayan komünist partileri Beynelmilel Yahudiliğin tesir vasıtalarını teşkil eder.

Bu tesir vasıtalarının kırılması elbet-teki zaruridir. Ancak ne masonluk, ne komünizm ile mücadele onu idare eden Beynelmilel yahudilik ile mücadeleden ayrılmaz. Bunu şöyle ifade edebiliriz; Emperyalizm'in bütün neveleri ile mücadele, sionizm ile mücadeleden ayrılmaz.

İdeoloji ve politika sahasında asıl düşman sionizm'dir.

Ve mücadelenin hedefi Sionizmin devlet üzerindeki tesirlerini ve tesir vasıtalarını yok etmektir. Devlet, Kültür, Ekonomi ve Ordu üzerinde ki bütün tesirlerini yok etmek mücadelenin ilk hedefi olmalıdır.

Türkiye'de; ahlak, sanat, ilim, teknik, kültür, iktisat hayatındaki beynelmilel Yahudiliğin tesirleri, Devlet hayatının beynelmilel Sionizmin kontrolünde bulunmasından doğmaktadır. Yani Devletin gayri millî hale getirilmesinden doğmaktadır.

Şu halde asıl düşman Beynelmilel Yahudilik'tir. Hedef ise, Beynelmilel Yahudiliğin tesirinden Devleti korumak, kurtarmak ve millileştirmektir.

2) KUVVETLERİN MUKAYESESİ NETİCELERİ

a. Bugün, Beynelmilel Sionizm bir emperyalizm tesis etmiş bulunuyor. Emperyalizm, bütün dünya üzerinde değişik siyasi ve ekonomik sistemler vasıtasıyla güçlü bir mali, kültürel bir sebepten siyasi ve askeri bir iktidar kurmuş bulunmaktadır. Bu iktidar taktik olarak büyük ve kuvvetlidir, fakat stratejik olarak, zayıf ve yıkılmağa mahkumdur.

Emperyalizm, insan bünyesinin kanunları ile tezat halinde olduğundan, milletleri buhrana sokmakta, ve milletlerin protestosu ile karşılaşmaktadır. Sionizmin yıkılmağa mahkum temeli budur. Sionizmin tesis ettiği emperyalizmin yaşayabilmesi, ancak hile ve cebirle mümkündür. Ancak yıkılması zaruri ve tarihi olan, emperyalizm, şimdi en kuvvetli devresini yaşamaktadır.

b. Milletimizin ve millet mücadelesinin gücü:

Türkiye asıl itibariyle köylü, sanayisi ni kuramamış, emperyalist güçlerin pazarı halinde emperyalist kültürlerin ve menfaatlerin kavgası alanı olan, Millet ideolojik ve tabii yapısı ile empoze sistemler arasında çarpışma gittikçe artan bir memlekettir.

Buna mukabil, zengin, ekonomik, kaynaklara sahip, müsbet bir jeo-politik vaziyete malik esir Türk İllerinin ümidi ve İslâm Milletlerinin tabii lideri durumunda dır.

Türkiye'nin durumunu ifade eden birinci paragraf geçici zaafıların, ikinci paragraf devamlı ve gittikçe gelişecek kuvvetleri ifade etmektedir.

(2) «Fakat Durum kötüye gittiği aşırı sağcı unsurlar ülkenin bütünlüğünü tehdit edici bir gelişme gösterdiği takdirde, Ordunun duruma müdahalesi kaçınılmaz bir hal olabilir. «15 Ağ. 1968. Foreign Repait. The Economist

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Dağ Başında mıyız?

11 Şubat 1971 tarihinde Yeniden Millî Mücadele Mecmuasını Akşehir'de satan mücadeleciler bizzat komiser Ramazan Uransoy tarafından nezaket dışı karakola götürülmüştür.

Kendisine mecmuanın ve satışın kanunî olduğu hatırlatılmış fakat ihtirastan gözü dönen komiser Ramazan Uransoy «Burada kanun benim, bana danışmadan nasıl satarsınız» diyerek anayasanın verdiği hakları ihlâl etmiştir.

Memleketin her köşesinde satılan ve milletin ümidini kazanan Yeniden Millî Mücadele Mecmuasının satışının her yerde yapıldığı tekrar söylenince sanki Akşehir Türkiye'nin dışındaymış gibi «Gidin burada satamazsınız, kanun burada sökmüz İstanbul'da satın» diyerek vazifesini kötüye kullanmıştır. Hattâ daha da ileriye

giderek bu millete her şeyi ile bağlı olan mücadelecilerden bir tanesinin saçlarını çekmiş diğerlerini tokatlamıştır. Masum satıcılar nezaketle, yaptığı hareketin gayri kanuniliğini hatırlatınca, «Burada kanun benim siz hiç polis dayağı yememişsiniz, sizin ağzınızı dağıtıyorum» diyerek saatlerce nezarette bekletmiştir. Keyifleri çatinca da savcıya götürmüşler. Mecmua hakkında toplatma kararı olmadığı halde savcı mecmuaları müsadere etmiştir.

Mecmuamızın hukuk işleri müşaviri İstanbul Barosu avukatlarından Yıldırım Kemal Akıncı Akşehir'e giderek meseleye el koymuş, komiser Ramazan Uransoy hakkında tazminat davası açmıştır. Durum ayrıca Başbakan ve İçişleri Bakanına gönderilen birer telgrafla takbih edilmiştir.

Beyler! Bizzat kanun adamları kanunları çiğnerse bunun sonu nereye varır?

KAPALIARŞIDA KİRALIK ZORBALAR

Millî Mücadeleye düşmanlığı, millet evlatlarına tecavüzle neticelendiren Kapalıçarşı'daki bir grup yahudi ve ermeni, 12 Şubat 1970 tarihinde kiraladığı ajanlarla mecmua satıcılarının üzerine saldırmıştır. Tam bir tertip olan hadise, karakola aksetmiştir. Şimdi, emniyet yetkililerinden bekliyoruz. Bakalım, kanunî hakların gasbına ve Millî Mücadeleye karşı girişilen tertiplere ne kadar müsaade edilecektir? Ve yapılan ihanetlere göz yumulacak mıdır? Mecmua satışlarını engellemek isteyen her mütecaviz el, bilinsin ki, kırılır. Hal kın, galeyanını masonlara ve komünistlere, çığırtkanlık imkânı vermesin diye teskin ediyoruz. Aksi halde, milletin tepkisini hiçbir kuvvet önleyemez. Mütecavizlere ve kendisini kanun ilân edenlere verilecek ihtar, bütün mesul makamlardan bekliyoruz.

İşçi Aidatıyla Kadeh Tokuştururlar

12 Şubat 1971 cuma günü saat 18-20 arası Tepebaşı'ndaki Pera Palas otelinde bir kokteyl partisi vardı. Partiyi tertipleyen, Devrimci işçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) adlı kızıl sedika. Davetliler arasında işçinin haricinde bütün yiyici takımı tam mevcut bulunmakta. Üniversitedeki komünist hamisi profesörlerden tutun da sendika ağalarına kadar.

Bilindiği gibi komünist hareket işçi ile köylü ittifakının sayesinde gerçekleştirmeye çalışılır. Türkiye'de işçinin hakkını savunacak millî sedikalar olmadığı için işçi, sendika ağalarının yem ambarı haline gelmektedir.

16 Haziran «Kızıl Salı» hadiselerinde masum işçiyi alçakça tahrik edip, sokağa döken DİKS, işte işçinin davasına böyle mideden bağlıdır. İşçinin verdiği aidatlar kokteyl partilerinde sendika ağalarının içki ve meze parası olmaktan öte gidememektedir. DİSK'E samimiyetle bağlanmış işçilerimiz duysunlar ve kendisini temsil etmek iddiasında olan

Soyguncunun Yakalanamadığı Ülkede Devlet Nerededir?

Bu defa da Ankara'da Ziraat Bankası'nın Küçükesat şubesi soyuldu. Banka hırsızları yine komünistler. Hem de bir ay önce İş Bankası Emek şubesini soyanların ta kendisi. Ve birincisine tıpatıp benzemekte. Çaldıkları arabanın şoförü ODTÜ civarında bir çukurda elleri bağlı olarak bulunmuş. Emniyet Müdürlüğü 2. Şube Müdürü Mustafa Erdoğan soyguncuların Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Sinan Cemgil, Kor Koçalak ve ODTÜ de jandarmanın elinden kaçan İrfan Uçar olduğunu açıklamıştır.

Hadiseyi basit bir banka soygunu gibi göstermeye çalışan gayri millî basın komünistlerin reklâmını yapmakla meşgul. Meclis kürsülerinde, rektörlük makamlarında hırsızların himayeciliğini yapan ölesiye senatörler! Erdal İnönü'ler! E'bet birgün millet de konuşacaktır. Unutmayın.

Biz daha ilk soygunda komünist hareketin Türkiye'de kültürel safhayı tamamlayıp soygun, sabotaj ve tahrip safhasına geldiğini ikaz ettik. Adamların komünistleşen diğer memleketlerdeki gibi «şehir gerillası»nı uygulamaya çalıştıklarını anlamayanlar tam bir hiyanetin içindedir.

Devlet kademelerine sızmış olan mason kodamanların komünistleri himaye ettikleri apaçık ortadadır. Dağdaki eşkiyayı 3 günde yakalayan emniyet kuvvetlerine, 313 tane başkını yaptırıp milletin gözünü boyamaya çalışanlar da yanılıyorlar.

Dün ODTÜ de polis, bugün soygun sırasında, 16 Haziran «Kızıl Salı» hadiselerinde ordu mensuplarının silâhları ellerinden alınmaktadır. Ve yarın da aynı komünistler kışla basacak, sokaklarda âlenen kahraman ordumuzun subaylarına saldıracaklardır. Bu İtalya'da, Küba'da böyle olmuştur. Eğer mesuller uyanmazsa Türkiye'de de böyle olacaktır.

3-5 komünist eşkiyayı yakalayamayanlar yarın komünist tehlikesine karşı milleti nasıl müdafaa edebileceklerdir? Enayi yerine koydukları millet; Kültür Sarayı sabote edilirken, gümrük depoları havaya uçurulurken, milliyetçiler fakültelerde kurşunlanıp, derslere soku'mazken hâlâ dikkatleri komünistlerin üzerinden başka tarafa çekmek isteyenlerin de nasıl millet düşmanı, hain olduğunu bilmektedir.

Son hadiseler de göstermektedir ki, milleti kurtaracak ve onun hayat ideal'lerini müdafaa edecek bir hareket parti iktidarı değil, bizzat milletin iktidarı olacaktır.

Komünistler Halka Döndü «!!»

Durmadan «halka inmeliyiz» diyen komünistler nihayet emellerine nail olmuşlar (1) ve Çorum'un Mecitözü ilçesine bağlı Çiftlik köyüne inmişlerdir. Ne var ki evdeki hesap çarşıya uymamış, sağmal koyun sandıkları köyü moskof hayranlarının ellerini kollarını bağlayarak ilçeye kadar bu şekilde götürmüş ve jandarmaya teslim etmiştir.

Dev - Genç'e bağlı komünistlerden biri Ankara Tıp fakültesi öğrencisi, diğeri ise ilse mezununu bir boğazdır. Komünistlerin bazı köylüleri «Sohbet toplantısı yapacağız» diyerek kandırdıklarını ve Lenin'in

in, Mao'unun yasaklanmış kitaplarını okuduklarını öğrenen Çiftlik köylüleri derhal evi basmış ve komünistleri bir güzel dövdükten sonra güzelce bağlamışlardır.

Biz komünistlere şunu hatırlatmak isteriz. Burası Türkiye'dir. Ne Rusya, ne Çin, ne Yugoslavya ne şu veya ne budur. Siz köylüye ineceğiz dediniz, O köyü size Dörtlülce'de yular taktı. Bozkır'da boynunuza «eşek torbası» geçirdi. Fakat daha bitmedi. Şimdi millet top yekûn sizi ayağının altında bir köpek leşi gibi görmek istiyor. Ve bu büyük günün hazırlığı içindedir. Bekleyin...

TEŞEKKÜR

Kurban Bayramı münasebetiyle mecmuamıza tebrik ve telgraf göndererek millî mücadelemizin heyecanını aksettiren kıymetli okuyucularımıza en derin hürmetlerimizle teşekkürü bir borç biliriz.

MİLLÎ KÜLTÜR HAZİNESİ Mücadele Cildleri

● Millî mücadelemizin imanlı ve gür sesi «YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE» mecmuası, muhteva ve kalitesine yaraşır tarzda en câzib, en güzel ve orijinal cilt kapaklarını ve itina ile ciltletilmiş 1. Cild'i sadece siz okuyucularımızın arzularını yerine getirmek için hazırladı.

● Şahâie Osmanlı desenleriyle süslenmiş olan cilt kapakları son derece câzib olup 4 renk (sivah, koyu yeşil, koyu mavi, bordo) olarak hazırlanmıştır. İşçiliğin temiz ve titiz olmasına bilhassa dikkat edilmektedir.

● Millet evlatlarına hizmeti vazife bilen mecmuamız, bu orijinal cilt kapaklarını, sadece maliyet fiatına okuyucularımıza tevzi edecektir. İsteklerin havli kabarık olması sebebiyle, cilt kapağı almak isteyenlerin 15 Lira göndermek suretiyle sıraya girmeleri önemle duvurulur.

● Büyük fedakârlıkla orijinal kapak geçirilmiş 1-52 sayılarını havî 1. Cildin fiatı da, sırf okuyucularımıza hizmet gavesiyle 80 Lira olarak tesbit edilmiştir. 1. Cildi almak isteyenlerin de 80 Lirayı göndererek (40'ar liralık iki taksitte de olabilir) sıraya girmeleri gerekmektedir.

● Bu husustaki mektup ve havalelerin «YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE MECMUASI KAPAK SERVİSİ, Babiâli Cad. No: 50/4 Cağaloğlu - İST.» adresine gönderilmesi rica olunur.